

شاعر:

حاجي محمد اسحاق امانزي

په نغمو ڪي وير

Ketabton.com

پہ نغمو کی ویبر

شعری ٹولہ

شاعر :

محمد اسحق امانزی

د کتاب ټول حقوق د شاعر سره خوندي دي .

د کتاب پېژندنه

د کتاب نوم	: په نغمو کي وير
شاعر	: محمد اسحق امانزی
خپروونکی	: خپله شاعر
د چاپ کال	: ۲۰۱۲ ع = ۱۳۹۱ ش
چاپ شمېر	: ۵۰۰ ټوکه
کچه	: ۲۱ × ۱۳ / ۵۰ سانتی متره
مخونه	: ۳۰۰
انلاین چاري	: مختار احمد احسان - د لراو بر د ات کام برېښنایي کتابتون

www.Larawbar.com

د کتاب لړلیک

1. بناغلي الحاج محمد اسحاق امانزي ته
2. په نغمو کي ویر / اټک يوسفزی
3. په نغمو کي ویر / زرغونه عطا ژواک
4. په نغمو کي ویر / امانزی

عمومي شعرونه

5. زه کوچي يم
6. پښتو ژبه
7. هويت
8. هوش
9. هنر
10. نوبهار
11. جنگ
12. نغاري
13. نصيب
14. نبض
15. منطق
16. ملهم
17. معما
18. لېونيه
19. لمبې
20. کوچی
21. عبادت
22. عالم
23. کفن
24. گله
25. گل او بلبل

26. صباح
27. غمونه
28. غروب
29. عيان
30. عندليب
31. عمر
32. علم
33. عقل
34. عدالت
35. ظالمان
36. طالع
37. شعارونه
38. شپول
39. سوله
40. سلام
41. سكاره
42. سرمايه
43. ستم
44. سباوون
45. نيايست
46. سالنگ
47. زور
48. زوال
49. ږوند
50. رنځور
51. رنځ
52. رمز
53. رازونه
54. د زړه راز
55. خطا

56. خاوند
57. څوك
58. حق
59. څراغ
60. جوهر
61. جمال
62. توان
63. تقدير
64. تشبث
65. تسكين
66. تجلا
67. تاوان
68. پيوستون
69. بيان
70. بلبلان
71. بډايي
72. باور
73. اوښكي
74. امانت
75. افغان
76. ارمان
77. ورك پسرلي
78. هډونه
79. مرغۍ
80. مخ پر غرو
81. متولي
82. كمال
83. گلان
84. گروم
85. غلبلي

86. صفا
87. ډېوه
88. ډېر عمر
89. د مینې هوسی
90. د صبر کاسه
91. خبرې
92. جام
93. تنور
94. تر سهاره
95. پسرلی
96. اشعار
97. د ارغنداب رود ته
98. د چرخي پله زندان
99. میوند
100. الهام
101. غرق
102. بهار
103. پردی ستم
104. خوب لیدل
105. د ولس ریغ
106. زما وطنه
107. میراث
108. مینه نسته
109. ننگ
110. وطنه
111. گل

وطني شعرونه

112. نوی عصر
113. سمندرہ
114. سمسور

115. زموږ خاوره
116. زما بنکلي کندهاره
117. دولس مينه
118. پارلمان
119. کوهکه
120. کندهار ته
121. ارغنداب

ازاد او نيمه ازاد شعرونه

122. پخې خبري
123. تاريخه وه
124. لوی اختره
125. زه باران يم
126. توره شپه
127. تاته وایم (پ) ...
128. خلوريزي
129. توان په توان
130. فکرونه
131. چاربيتي

کورني شعرونه

132. نور صباح جاني
133. مراکو
134. بنه نيت
135. سرباز
136. وليجان
137. غميزه

رنگارنگ شعرونه

138. وير
139. گونگی ژبه
140. سېلابونه

141. سپوږمۍ
142. زنگاوات
143. ژوندون
144. د ژوند ثمره
145. د لیلې دښت
146. عالمان
147. خپل جهان
148. د چوپان ریغ
149. بوډا
150. خوب
151. جنگسالار
152. دانا
153. پیمان
154. خوشبخت
155. کاروان
156. سوز
157. ډپوه
158. فلوم
159. فشار
160. فریاد
161. قناعت
162. حکمت
163. غم
164. قول
165. پوهه

بناغلي الحاج محمد اسحق خان امانزي ته

شاعر نه يم اما د شعر په درياب کې د ۴۰ کلونو را په دېخوا لامبوزن يم.
هر هنر د الله ﷻ يوه تحفه او داد دئ چې چا ته ئې ور په نصيب کې، په حديث شريف کې را غلي دي: [الشعراء
تلاميذ الرحمن] ترجمه: شاعران د الله ﷻ شاگردان دي. هر څوک نه د شعر استعداد لري او نه په شعر کې د زړه
خواله او د زړه پراس ايستلای سي، ځکه دا نه يو آسانه کار دئ او نه ئې هر څوک تر عهدې وتلای سي. دروېش
د رانی د وطن پياوړی او نازکخياله شاعر وايي:

دغه هنر آسانه مه بوله دروېشه ياره
د زړه په سرو وينو وينځل د غزل توري غواړي

هر کس نېرد چاشنی درد محبت
اين آتش بی رنگ نسوزد همه کس را

شاعر همېشه ډير بااحساسه او بادرده وي چې خپل سپېڅلي احساسات د خپلو اشعارو له لاري خپلو
اورېدونکو ته ډالی او وړاندي کوي او د اولس تازه او زاړه دردونه، تاريخ، کارنامې، برياوې، خوښۍ، ناخوالي
او د کاميابۍ او خوشالۍ په وخت کې ساقي، پيمانې، د محتسب سره ټکر، بزم او رزم، او د خلوت په دنيا کې ئې
بيا د الله ﷻ ذکر په ياد او د قلم په ژبه تر خوله راباسي او د خپلي خيالی نړۍ رنگيني افسانې د تصور په رنگينه
دنيا کې تصوير کوي. بناغلي عبدالرحمان پڙواک صاحب وايي: "هر شاعر ځان ته يو جهان دئ چې يوازي دی ئې
جهانبان دئ. شعر راز دئ او په راز باندې خبري کول په زړه باندې تجاوز او په روح باندې تېری دئ، زه پر شعر
باندي انتقاد گناه گنم".

دا هغه اوصاف دي چې ما د بناغلي الحاج محمد اسحق امانزي په شعرونو کې احساس او درک کړه. نوموړی
زما د ډېرو پخوانيو يارانو څخه دئ او په مسلکي لحاظ د عالی تحصيلاتو خاوند يو موفق نظامي شخصيت دئ. د
مهاجرت په دوره کې ئې په ۲۰۰۹ کال کې د اشعارو په ليکنه لاس پوري کړ او ژر تر ژره ئې هغه برياوې په لاس
راوړې چې مائې اميد نه درلود، چې زه په خپل وار ورته د دې برياوو مبارکي وایم. يوه خبره د يادولو وړ بولم چې د
ډېر پياوړی، ځوان ليکوال او شاعر بناغلي اجمل جان اټک يوسفزي لارښودني او مرستي د بناغلي امانزي په
مورد کې د ډېرو د ستايلو او قدر وړ بولم چې زه په خپل وار مننه ورڅخه کوم او کورودانې ورته وایم.
د بناغلي امانزي دا دوهمه شعری ټولگه ده چې په چاپ رسېږي، زه په خپل وار ورته د دې ټولو برياوو مبارکي
وايم او د خدای ﷻ د دربار څخه ورته کامل صحت غواړم. پر قلم دې برکت وی.

په درناوی

عبدالرحمن رحمانی

د ۱۳۹۰ کال د مرغومي ۲

ډنمارک

په نغمو کي ویر

(شاعر لکه هنداره)

په رشتیا چي شعر هنر او ادب دئ، مگر شعر او شاعري کسب او علم نه دئ چي د یو کتاب او د یوې ښوونځي او یوې پوهنځي په لوستلو دي خامخا لکه انجنیري، نجاري، ډاکټري د ادبي فنونو په زده کړه دي سپری کسبي شاعر هم سي.

ورځ تر بلې روښانه کېږي چي د شعر سرچینه یوازي او یوازي الهام دئ او دغه الهي ورکړه په هغه چا کېږي چي د زړه سمندرئې له انساني مینې او عاطفې څخه ډک وي. هر انسان ورته لکه په هنداره کي چي خپل ځان ښکاري او د خپل صورت او زینت د برابرولو په خاطر پر خپل سر لاس را تېر کړي او یا که پر خپل مخ یا غاړي لاس تېروي. که څه هم خلگ او عام ولس شاعران په یو چا، یو کلي، یو قوم او یو ولس پوري تړلي بولي خو شاعران بیا ځانونه د ټول عالم دردمن او خواخوږي گڼي:

په خپل قام او په خپل ځان چي زړه خوږېږي
د دې دور پر انسان مي زړه خوږېږي
چي د هر چا په غم تل راسره ژاړي
په خپل زړه او خپل گربوان مي زړه خوږېږي

د شاعر فکر لکه د اسمان لمني چي ابتداء او انتها نه لري دهرچا په درد او غم کي دهرچا سره ژاړي نو ځکه شاعر دهرچا دی او هرڅوک خپل گڼي.

شاعر تل مینه غواړي، امن غواړي د خالق په ملکیت کي انسان ته رنگ او خوند غواړي چي د دغو دردمنو انسانانو له جملې څخه یو هم ښاغلی حاجي محمد اسحق امانزی دئ، که څه هم زده کړي ئې د ژوند په بله برخه کي ترسره کړي دي او له مسلکي پلوه یو نظامي سرتېری دئ مگر پر مظلومو انسانانو باندي د ظالمانو تېریو دومره دردولی چي د الهام شاپیرو ورته دا ټول توري (په نغمو کي ویر) له درده ورکړي او دا دئ له ښه شامته ښاغلي امانزي د الهام دا امانت تر موږ را ورساوه.

د ښاغلي امانزي په دغو ادبي ملغرو کي به ځیني فني نیمگړتیاوي وي مگر بې له شکه وینو چي ارمان او پیغام ئې ډېر دروند او د قدر وړ دئ.

د امانزي د شعر چینه دي لکه د ښکلي ارغنداو شنه باغونه تل همدا سي سمسوره او شېرازه اوسي.

امین

اجمل اټک یوسفزی

ناروي د اوسلو ښار

۲۰ ورۍ ۱۳۹۰

په نغمو کي ویر

شعر هغه الهام دی چې د انسان د احساس بیان پکښې نغښتی وي، دا احساس د نظم او یا د نثر په ډول بیانېږي.

زما په اند شعر د انسان له احساسه راوتلي شغلې دي چې د نړۍ پر نورو برخو رڼا خپروي، خو کله نا کله هم په خپلو شغلو نړیوالو ته رنگینه او خوندوره دنیاګۍ جوړوي. شعر د انسان د ودې او پرمختیا سره وده کړې او د پرمختیا پړاوونه ئې تېر کړي او تېروي ئې. هغه شعرونه د منلو او خلګو له پاره د قدر وړ بلل کېږي چې د ذهنو په اړولو او وینستیا کي ونډه ولري بېلګي ئې د دې شاعرانو په اشعارو کي وینو:

خوشحال خان خټک داسي وايي:

د افغان په تنګ مي و تړله توره

ننگيالی د زماني خوشحال خټک يم

یا رحمان بابا وايي:

لکه زه چې سخندان او هنرمند يم

بل به نه وي سخندان او هنرمند

یا په او سنیو شاعرانو کي سلیمان لایق:

هغه ځوان چې د وطن په درد سوځېږي

که سل ځله پر مخ لوبېږي پورته کېږي

ما ترې سل ځله قربان او صدقه کړې

چې د مرګ په پوله ناست وي لا خوځېږي

یا عبدالباري جهاني:

ځوانه دا څوک يې چې ګولی او روې

د خپل نيکه او خپل ابا پر کلي

دې هدیره کي دي خپلوان پراته دي

څوک ئې پرون څوک ئې پخوا ویشتلې

د وطن د غېږې څخه ليری پروت درد بدلې شاعر محمد اسحاق امانزی يو د هغو شاعرانو څخه دی چې په

اشعارو کې درد او بغاوت لیدل کېږي، دی په يو شعر کي چې ژوندون ئې سرليک دی داسي وايي:

تازه پاني د ژوندون مي مړوي کېږي

بنه پوهېږم چې کرار کرار رږېږي

او کله بيا د وطن شنو دښتنو ته سفر کوي او يادونه ئې داسي تازه کوي:

زړه شپېلۍ مي را پيدا کړئ چې باغو ته ځمه

د پسرلي نسيم چلېږي خپل رمو ته ځمه

او ځيني وختونه شاعر خپل د خوب په تعبیر ځان ته تسلي ورکوي او وايي:

چي رنځونه د وطن په پام کي نه وي
معلومات چي د دنمن د لاس اله سو

د دردونو خوږمن شاعر د شهيد ماشوم له حاله د خپل احساس زهيري نارې داسي غواړي د نړيوالو وغوږو ته ورسوي، همدا ډول امانزي صاحب د هيواد په ټولو ناخالو کي ځان خوږمن احساسوي او غواړي د شعر په ژبه د ټولو کړاوونو څخه پرده پورته کي او بيا ځي د کوچيانو د کړدۍ پلو ته او د هغوی د حاله غواړي ځان او نور د شعر په ژبه خبر کړي:

په دنستو کي مو خپمې دي زه کوچی يم
پر بېديا مي ورځي شپې دي زه کوچی يم
لوی څښتنه فضل غواړم
ميينه نشته زه تل ژاړم

د امانزي صاحب شعرونه ځکه خوند لري چي د ټولني درد او غم پکښي نغښتی دی او غواړي چي ورته هغه لاري ولټوي چي د زخمونو له پاره ملهم وي.
د شاعر دې انساني او لوړ ليد له پاره ده په نورو ادبي کارو کي هم د ډېرو برياوو تمه لر.
زرغونه عطا ژواک

جرمني
۲۰۱۲

په نغمو کې ویر

په نغمو کې ویر زما د شعرونو دوهمه ټولگه په داسې وخت کې خپرېږي چې د پردې پسي پېټې مي پر شا او د پلرني ټاټوبي څخه خورا ډېر ليرې په داسې يوه خاوره کې ژوند کوم چې بشر دوستي، انسانيت او د خلکو مهربانه زړونه ئې په نړۍ کې نظير نه لري او د طبيعت داسې ښکلا لري چې د هر تېرې تنده پکښې ماتېدلای سي سربېره پر جگو غرونو، شنو درو، ښکلو ښکلو اېشارونو، گڼو ځنگلونو، ښايسته سمندري ساحلونه، په زرگونو لوی او کوچنی جزيرې هم لري حتی په شمالي سيمو کې داسې تفريحي سيمې سته چې د دوبي شپېر مياشتې ورځ او لمر پر ځلېږي مگر په ژمي کې شپېر مياشتې شپه او توره تاريخه وي له دې سره جوخت ټول په دې پوهېږو چې گران هيواد افغانستان د تاريخ په يوه داسې ستونزمن، پېچلي او خواشينوونکي پړاو کې رانغېستی چې گوت گوت ئې د بې رحمانه جنګي اور په لمن کې سوځېږي، چې هر کور او کلي ترېنه زيانمن سوی او هيڅ داسې څوک نسته چې د دې اور څخه په امن کې پاته سوی وي. د هيواد دننه او دباندې د بااحساسه او دردمنو افغانانو زړونه ئې رنځور کړي، وينې ترې څاڅي چې غلبلې ئې د مځکې د کرې تر هر کنج او کناره پورې رسېدلې دي. يوازي افغانان دي چې د دغې تباه کوونکې غميزې په غم کې سوځي، دوی د نړۍ په هر گوت کې چې ژوند کوي ارام نه دي کښېنستلي او خپل گران ولس، هيواد او وطن مرستې ته ئې د خپل توانه سره سم وردانگلي، څوک ليکنې کوي، څوک شعرونه وايي او څوک ويناوي کوي څو وکولای سي له دې لارې نه يوازي خپل بلکې د نورو اړوند کسانو روحي او له درده ډک غمونو ته ارامش او تسکين وبخښي. زه هم د دغو افغانانو له ډلې څخه يو کس يم چې ژوند په ناروي هيواد کې کوم، مگر چرت، فکر او احساس مي تل د گران هيواد او خپل ولس سره تړلی په ټولو دردونو ئې دردمن يم او د خپل نيمگړي توانه سره سم مي خپل د زړه او فکر احساسات د قلم په څوکه په يوه شعري ټولگه کې اظهار کړي څو وکولای سم خپل د زړه درد نورو هيوادوالو ته بيان او ورسره غمشرېکي وکړم. دا دئ اوس دوهم ټوک (په نغمو کې ویر) تر سرليک لاندې خپلو خلکو ته ډالۍ کوم. لکه چې پخوا مي هم ليکلي وه زه مسلکي ليکوال او شاعر نه يم که چيرې زما د شعرونو په ټولگه کې تخنيکي نيمگړتياوي موجودې وي هيله لرم په خپلې پوهې او علميت سره ما وبخښي زه مځکې له مځکې ستاسې د احسان ممنون يم. په دې اړوند د پښتو ژبې د درانه، قدرمن ليکوال، ژورنالست او پېژندل سوې تاند شاعر ښاغلي اجمل اټک يوسفزي او د کندهار، کندهاريانو او افغانانو زړونو ته نژدې نامتو هنرمند محترم استاد عبدالرحمن رحمانې صاحب څخه د زړه له کومې مننه کوم چې د دې ټولگې په راهنمايي، تصحيح او ښکلو مشورو سره ئې د خپلو هيڅ رنگ ادبي مرستو سپما نه ده کړې او ما ته ئې د ليکلو داسې ډاډمن توان رابخښلی چې زه ئې په کامله توگه تر احسان لاندې او متشکر يم.

همدارنگه د محترمي خور زرغونه عطا ژواک د راډيو افغانستان پخوانۍ نطقي، ژورنالستي او ادبيې څخه اظهار د سپاس کوم چې لکه خپل مهربانه پلار ارواښاد مرحوم محمددين ژواک غوندي چې د پښتو ژبې نامتو اديب، ليکوال او شاعر وو د هغه په شان خپل ښه نيت او ښکې هيلې د هيچا څخه وه نه سپموي او غواړي د هغه مرحوم لاره تعقيب کړي او زما د ټولگې په اړوند ئې خپلې څرگندونې تاسو هيوادوالو ته ډالۍ کړي دي زه بيا هم د دوی څخه ډېره ډېره مننه کوم.

په درنښت

محمد اسحق امانزی

ناروي ۱۰ اپريل ۲۰۱۲

عمومي شعرونه

زه کوچی یم

په د بنتو کي مو خپمې دي زه کوچی یم
پر بېدیا مي ورځي شپې دي زه کوچی یم
لوی خښتنه فضل غواړم
مېنه نسته زه تل ژاړم
دړي وړي مي چارې دي زه کوچی یم
رحم وکړې چې رنځور یم
خپلي خاوري کي منصور یم
د بابا مېني سپېرې دي زه کوچی یم
پښتون زما سکني وروردئ
لر تربره زما کوردئ
بنکلي بنکلي يې شپلې دي زه کوچی یم
ابا سين ته زه کوچېږم
د امو سره اوسېږم
پسرلي کي مي مېلې دي زه کوچی یم

نه یوازي به خوارېږم
هم پرتا باندي کرېږم
ترستم لاندي مي شپې دي زه کوچی يم
نن چي زه په اور سوځېږم
لا به خومره نور وریتېږم
شاوخوا مي غلبلي دي زه کوچی يم
د کوشان په دبدو کي
د پښتو په سلسلو کي
هره خوا زما ريښې دي زه کوچی يم
د هندو کش د غره سرونه
د پامير غرونه د پښتونه
پلني پلني مي خپمې دي زه کوچی يم
کوچ په شا و هم منزلونه
گزومه ټول واټونه
زما د تورو ازانگې دي زه کوچی يم
گوره واوره پښتون وروره
زه او ته د پښتون کوره
راپسې ډېري گيلې دي زه کوچی يم

راسه لاس په لاس کې ورکړو

د يووالي لار مو سپر کړو

هره خوا توري تيارې دي زه کوچی يم

کله گرځم په کابل کې

شپې کومه په زابل کې

د پلرو مي هديرې دي زه کوچی يم

نځ را پورته د سوري کړئ

جوړ همت د ابدالي کړئ

د ميرويس مو بڼې جرگې دي زه کوچی يم

پېښور مي د کور غېږه

کندهار مي د مور غېږه

پېغلي نجوني زرغونې دي زه کوچی يم

تور ماتم د مغوليا نو

جوړ قانون د ځنگليا نو

مخ ته نوي دسيسې دي زه کوچی يم

څوک رمې راخځه غلاکړي

نور کښتونه مو تالا کړي

د هر چا پر ما حملې دي زه کوچی يم

دعا و کړئ مومنانو

د قومونو عالمانو

د وحدت بنې نتيجې دي زه کوچی یم

په هر ځای کي جوړې شخړې

ټولي لاري دی ترلي

د د بنمن راته پلمې دي زه کوچی یم

راځئ ملا و ترو خپله

سرمو جار کړو يو تر بله

په يووالي کي فايدي دي زه کوچی یم

خپل منځي دېوال به وړان کړو

ټول به يو کورگی ودان کړو

زړې د کړنو مفکورې دي زه کوچی یم

امانزیه زړه به بنا د کړو

د پښتون کور به آباد کړو

د اولس دا فيصلې دي زه کوچی یم

۱۹ دسمبر ۲۰۱۱ع

ناروي

پښتو ژبه

مور مې ما ته پښتو ژبه ده نه بښودلې
 لا ماشوم وم ما خبرې پرې په کولې
 په خال پوڅو سوم روان د پښتو کورت ته
 په گونگۍ ژبه ورتلېم د پښتو لورت ته
 زما د ژبې قلم مخ پر غوړېدو سو
 تکلېم مې د هر شې پرې په پوهېدو سو
 ماشروع کړې لیک او لوست په پښتو ژبه
 ځکه اوس راتمه افضله خپله ژبه
 د پښتو ژبې ویاړ مې په نصیب دی
 فکر کړم مه ربان راتمه حیب دی

چې مې زړه ته پښتو ژبه راډېوه سوه
 د وجود په هر سلول کې مې خپره سوه
 سرمې جار اولاد مې جار تر پښتو ژبې
 زما تر مرگه پر زړه کې مې نوشته سوه
 ما چې مالگه ده ځکه چې د څو ژبو
 په خونو کې پښتو راتمه خوږه سوه
 سر تر پایه ده کامله په خپل توان کې
 ځکه ما ته د خپل مور په مرتبه سوه

په لوستلو د کتاب کې ئې لـذت سـته
 افتخار ئې د بابـانیکـه شـمله سـوه
 که څوک ستا په ارزښتونو پوره پوه سي
 دېر بـاور دئ تاريخـه ځنـي گونـبه سـوه
 د جهان په تمدن کې ځان سمبال کړه
 ستا په زده کړه پښتو ژبه معجزه سوه
 ژبه هم په علميـت پـوري تـړلـي
 علميـت که ځلـوي بـنه و سـيله سـوه

زه پـه و هـېر يم تـه کـرې بـرې بـنه پـرمانـه
 په خپل وس باندي ځوړېرې بـنه پـرمانـه

تل پـر تـاد د بـنـمـانـوسـترگي سـرې دي
 هـره ورځ د ظالمـانو د سـيسـي دي
 په تاريخ کې بـنه څرگنـده دا بـيـان دئ
 سل په سل کې مـي دا فـکر دا گـومـان دئ
 د لسـتونـي مـاران هـم سـته پـه بـغل کې
 دلـه دلـه د تـهـمـت وې پـه درشـل کې
 تـا تـه نـا سـت دي د بـنـمـان بـيـا پـه خـزه کې
 چي تـه ورا نـه دوي بـه گـرځـي پـه مـزه کې
 اي پښـتـونه غـير تـمـنـده پـه خـبر و نـه شـل کـېرې
 په عمل کې فـکر و کـړه سـوال پـه دلـه بـنه حـل کـېرې
 خـبري و بـا سـئ د زړو نـه د عـقـدې خـبري پـرېرـده
 اسـاسـي خـبري نـوري د گـيلـي خـبري پـرېرـده

د قدرت خاوندان پام نهه کړي و تاته
خپل مقام په تاساتې نهه گوري شاته

هر پښتون چي په پښتو ژبه هه و و کړي
خپل د سر په قرباني هغه پوره گوري
په پښتو د هه و وييل قوي قانون دي
نذير نشته پر جهان که يې پرتله کړي
کا کړي پښتو خو نوره هم غښتلي
که شوک غواړي يو وار بيا دې تجربه کړي
چا چي کړي وي پښتو په يو مطلب کي
مطلب سر ته رسوي يا مرگ پرده کړي
نن چي هر پښتون مين پر خپل پښتو دي
د بابا ميراث دي سترگو ته رانجه کړي

زما ژبه چي پښتو وي زه پښتون يم
که مي ژوند پر ختمېد و وي زه پښتون يم
سپلني تر خپلې ژبې او پښتو سم
که مي لار پر هر هدير و وي زه پښتون يم

افغاني خوانان په تابهاندي وياړېږي
پښتني پېغلې ملالې را ييادېږي
تاريخ مور ته به نهه خرگنده رانېودلې

د پښتو تو نام وینه وینن یی قریب ان پری

اوس اظهارد پښتو کپری په جهان کي
عملی پېژندل کپری په بیجان کي
ضرورت سته پښتانه په خپله پوه سې
خرگند رول یی را بن کار پری په بنه شان کي

د بن مانو ته خرگنده بنه پیغام دی
د پښتو ژبه پخه که ورته پیغام دی
نام را ده هلی خلی بی بی فایدی دی
په وروری کي ته مت مه که الو الزام دی

هدایت مور ته را کپی سید جمال الدین افغان دی
پردی ژبه زده کول یو بنه کمال ده بیجان دی
خپله ژبه هی رول بی بی کمالی ده
پورته اوره که دی پری اور په خان دی

پښتنو کور مو اباد نن په پښتو کپری
غلیمان غواری جوړ سوی کور دی وران کپری
نن د چال او چال بازی خپری پری
که لاس برسی تا په خان پوری حیران کپری
سیاسی تجاران ستاناری وهی تل
په خیرن زره خرخول دی په یو آن کپری

خپل د لاسه همپشه په زړه زخمی یې
په پیسو دې خرڅوي کاردن ناخوان کړي
خپله ژبه دې ساته بیداره اوسه
پښتو ژبه به دې لور نام او نښان کړي
تجربې راته ښودلې د ښمنان د ژبې څوک دې
سته ناوړه پلانونه د پښتون فرهنگ ویران کړي
د پښتون یوه پښتو ده چې تر مرگه پر ولاړوي
امانزې چې پښتو غواړي خپل وجود به تر قربان کړي

ناروي ۲۵ مارچ ۲۰۱۱ع

هويت

كه د بڼه قلم خاوند يې خا طرات نوشتته كېږي
 خپل هويت څرگند وای سې څوك په شعر كه پوهېږي
 لږ په سوچ د خپل وطن سه كمبودي دهري لوري
 خلك د پرورتته محتاج دي چي اذهان په تنو وېرېږي
 پرېږده ډيره دورنگي نن خپل اصلي مخ دي بڼكاره كړه
 هغه و كړه چي ضرور دي څه چي ستا په وسه كېږي
 هيڅ ټو خېږې نه په خپله نه قلم په لاس كي اخلي
 جگ پر لوره غونډې ناست يې صرف بيان درته رسېږي
 ظالم جانسه سد دي خلاص كړه شرارت كي گټه نسته
 مرسته و كړه د اخلاصه چي د زړه په مينه كېږي
 ترازو په لاس كي واخلاه د انصاف سترگي بينا كړه
 خپل سرحد دي برملا كړه مور ته هر څه معلومېږي
 خپل ژوندون ته فكهرو كړه ټول عبث در ځني تېر سو
 كوم كارونه چي دي كړي لاس دي تش مخ په تورېږي
 سردي كښته كه گرېوان ته مه گډېږه ډېر بي ځايه
 برخه ستا به د دي كاروي امانزي ته نه رسېږي

ناروي ۲۸ مارچ ۲۰۱۰

هوش

هوشه ولي لېونى يې د زړگي څخه جلا سوې
 ستاسي دواړو يو لاروه ته نن ولي بې وفا سوې
 مصلحت په منځ کي نسته دارمان لاري مودوې کړي
 زړگي تل په اور سوځېږي ته د غم سره پخلا سوې
 پرديسي د وطن گوره هره ورځ پرده حمله يي
 ته اوچت کړي پروازونه د نژدې نه په خدا سوې
 ديدنى د غم وگوره چي پر زړه باندي تېرېږي
 ستا قسمت چي ورسره وي بيا هم هلته په هاهاسوې
 ارمان يود وطن مينه لور هدف ستاسي په گډه
 امانزى به وي خوش حاله که ته زړه ته همناو سوې

۰۴ سپتمبر ۲۰۱۰

هنر

روزمـره چـاري سـمبال پـه سـعادت کـره
خـان پـه کـسب او کـمال بانـدي عـادت کـره
هنـر زده کـره ډـېر هـوسا بـه يـې پـه ژونـد کـي
بـې هنـره فـکر هـيڅ نـه وـي پـه خوـند کـي
بـې کـمال بـه مـحتـاج د بـل د لاس وـي
پـرا بـلمونـه بـه قـطـار زړه پـه و سـواس وـي
مـوراو پـلار کـه د اولاد خـير خـواهي غـواړي
ډـېر ضـرر و رـوړ بـل بـه ډـېر و هـد پـوهي غـواړي
کـه خـوک هـڅ هـد تـعلـيم کـري امانـزي بـه
ثـمـره بـه يـې مـثـبـتـه وـي لـايـبـه

ناروي ۲۲ اپريل ۲۰۱۱

نوبهار

د ژوندون په نوبهار کي زړه بلبل سو
 لېونۍ سو د هر لوري نه اوربل سو
 لالهانده ډوب تر سره په خيالو کي
 شپه او ورځ به د چرتونو سره مل سو
 د چاري لاري ستونځمني وي په منځ کي
 د پاک رب څخه د مرستي په اټکل سو
 په پاک نيت تمنا وړاندي سوه څښتن ته
 منځ په وړاندي وروان د هغه گل سو
 تزلزل او وسوسې هيچاني سوې
 ناچاري وه تصميم جوړ هلته توکل سو
 د خالق مهرباني چي در سره وي
 منځ ته درومه بي له خنده هدف خپل سو
 په پاک زړه مرام حتمي به حاصلېږي
 امانزي درب احسان راسره تل سو

ناروي ۰۹ نومبر ۲۰۱۱

جنگ

زموږ ولس په اور سوځېږي	ټوله گورو چي په جنگ کي
جنگ مو کور په کور جوړېږي	سوله خغلي زموږ د ميني
د وطن تر مور تېرېږي	خپلي گټي معتبري
زورور په زور چلېږي	جنگ د ژونديو وسيله سوه

داد جنگ پيغام د چا دئ

خوند يې تريخ تر زهرو بيا دئ

ولسونه ټول تباه سول	جنگه ته څومره ظالم يې
لوی کورونه پو پناه سول	تپل سوی پر عالم يې
هغه چالره وردرومه	ته د چاپه اراده يې
زه هم سولي ته ورځمه	ته به هم يې ستړی سوی

رنگ دي ورک سه رانه تېر سه

نه دي گورم رانه هر سه

موږ بېزاره سوو له ده نه	خپل مرگی در سره بوزه
هره ورځ يې زه گندمه	پر هرونه بيخي ډېر سوه
موږ بې تانه هم راضي يو	جنگه څه په مخ دي بڼه سه
بېخي ډېر تپي تپي يو	لږ مو پرېږده پر ارامه
ته پر ما بل منلولی	ته پر موږ يې بل تپلی

ستا په غېږ کې تباهي ده

کور په کور سرگرداني ده

سپين سترگي او بي شرمي ده

پر ولس مي بيغوري ده

پېرزوينه دي وحشي ده

زمور دي هر شه لولپه کړل

کله لوبېږي د خروشه

په غضب د خدای اخته سې

اور دي واخلي ستا نیتونه

امانزی بنیرا کوینه

ناروي ۱۲ اکتوبر ۲۰۱۱

نغارې

نن د سولې او ازوننه پورته كېږي
پورته كېښته نغارې ستاد همست دي
د سرليک خبر شروع سي لسه افغانه
افسانې پر هر مقام ستاد غيرت دي
كه هر څومره كتابونه نوشته سي
زما وطنه هنگامې ستاد عزت دي
چې سر و نه افغانې پر تاقربان وي
پون عمل كې جاذبې ستاد الفت دي
دېنمان په توطئو كې درته ناست دي
امانزېه دوى پر ضد ستاد وحدت دي

ناروي ۲۳ جون ۲۰۱۰

نصیب

خپل د کوره مسافریم هوس تل بهار ته کېږي
 ماشوم توب چي را پياد سي هيله خپل ديار ته کېږي
 بنکلی غرد خپل کوهک مي جگ و سترگو ته ولاړوي
 د همزولو مجلسونه چمن گل کوهسار ته کېږي
 چرت وهم د بابا ژوند ته بنه باغچه وه د انارو
 مجلسونه سراجه کنبی يي خو خه چل انوار ته کېږي
 مازد يگر به مور ختلو د کوهک د غره و سر ته
 شا او خوا به تماشا وه سيل بل گلزار ته کېږي
 مسخرې ټوکي ټکالي د همزولو وه په منځ کي
 خوشحالي تر حده تېره زړه بالکل سردار ته کېږي
 مسافر خيالونه گوره هر گړي خغلي وطن ته
 امانزی نصیب ته گوره زما اټکل کندهار ته کېږي

ناروي ۱۰ مارچ ۲۰۱۰

نبض

خوار زړه گي هغه نبض دي کله ارامېږي
اوراخيستې ټول وطن په جنگ کي بيا
فشار لور سو ضربان نه کرارېږي
افغانې بچيان ولاړ په ننگ کي بيا
خپگان سته چي لاتر خو به تکرارېږي
سوله راسي خوشحالي په شرننگ کي بيا
پرگرېوان چي دي سرې او بنګي را بهېږي
ځيگر پرېږده چي رنځور په ترننگ کي بيا
امانزيه ټولنه خلگ را پوهېږي
شريانونه سول کمزور په منگ کي بيا

ناروي ۱۳ فبروري ۲۰۱۱

منطق

د ژوندون په سخت پېراو کې د منطق لاري دوي کېږي
 څوک تېشه وهېي و ځان ته څوک د نورو غم کې کېږي
 دا ضمير د يو انسان دى د انصاف تله په لاس کې
 عقل هوش د ځان په گټه يا وطن زړه کې گډېږي
 څوک يوازې د ځان غم خوري څوک د لسو زېږ خپل ولس وي
 په انجام کې ټوله خلگ د سپين سان کفن کې لوبېږي
 وخت د عدل په مېزان کې خپل عمل د لاري مل وي
 څوک توبنه لري د ځانه په خپل نيت کې هوسېږي
 يا پنبېمانه پر خپل کار وي د چارې دروي تر لاسې
 ټوله شته ورځنې پاته دېر افسوس ورځنې کېږي
 امانزې په دې باوري يم گټه بنه ده مستقبل ته
 ندامت په منځ کې نه وي ژوند په دوره کې تېرېږي

ناروی ۲۰۲۲.۱۱

ملهم

نن می بیاد وطن غم راتسه سور اور دئ
ورتسه گورم زړه کباب هلتسه جوړ شـور دئ
د گلونو پوپسه امیـد بـورا کپـږي
یا پتنه گوندي انگار کي ورتسه کـور دئ
د وطن د گلـو بـوی د زړه ملهـم سـي
امـانـزیه د وطن مینـه تـکـور دئ

کابل ۱۲۰۲۰۱۱

معما

د ځوانانو منځ ته پروت یو کوچنی سوال دئ
د جواب لپاره د پسر کمکی مهال دئ
درې عدده یو تر بله سره ضرب کړي
بیا درې واړه خپل په منځ کي سره جمع کړ
که جواب د ضرب او جمع په یو شان سو
جواب درست دئ امانزیسه ذکي ځوان سو

ناروي ۳۱ اکتوبر ۲۰۱۱

ليونيه

سد دي خلاص کړه لېونيه پرابلمونه خورا ډېر سول
اصلي چاري خولا پرېږده بد نيتونه خورا ډېر سول
وخت ضايع پر علمي کار گره که څوک گټه ځني واخلي
بد غرور او غوسه پرېږده هدفونه خورا ډېر سول
په بڼه نيت او پېرزويني مطلب ټولنه حاصلېږي
عقده وېر سته د زړه نه غټه سوالونه خورا ډېر سول
ارام فکر سرگردان دئ څه مطلب لري په زړه کې
خودخواهي کې پښېماني سته تهمتونه خورا ډېر سول

د نفاق او بد نيتي و تاوان ډېر وي په ژوندون کې
شاوخوا ته بڼه وگوره بد چمونه خورا ډېر سول
څه په کار دي ما او تاته شرايط ډېر حساس سوي
مهم فکر د وطن دئ لور ږغونه خورا ډېر سول
د افغان کور که خالي دي د اندېښنو او تشويشو سي
بيا به ورځي د حساب وي تور کارونه خورا ډېر سول
په انجام د ژوندانه کې نابغه هم لېونې سي
پوه زيرک عالم پوهېږي چې دردونه خورا ډېر سول
کاشکې ډېر مو وای ليد لي چې سپر لای مو پوښتني

تو پیر نسته ډپر په منځ کي پت را زونه خورا ډپر سول
ا مانزیه پرد سپی ده د وطنه بپگانه یو
حوصله نور هم په کار ده لوی خیالونه خورا ډپر سول

ناروي ۱۴ جنوري ۲۰۱۱

لمبې

د وصال لمبې په زړه کې پلنډه کېږي
هوسونه په کوڅو کې پورته کېږي
پر بدن د بېلتون تېبې بندې وېرې
سورزگې روی مې په ځگر کې غوټه کېږي
شنه باغونه د وطن چې را په یاد کېږم
زړه مې گوره چې هوس یې ورته کېږي
اختر و کې د وطن بنه خوشه حالې وه
د افغان د زړو خوبنې ته هڅه کېږي
افغانې چرتونې له لوزي وطن ته
امانزیه امید سته چې یو څه کېږي

ناروي ۱۰۶۲۰۱۱

کوچی

د کوچیانو په خېمه کې بنایسته پېغله ولاړه
لاس او پښې یې وه سره کړې نړۍ لښته جگه غاړه
سپین بدن سپین یې غاښونه د سرو شونډو په کاسه کې
داسې برېښي د غاټول غوټۍ چې وي په سحرکه کې
سور بارخو پر ځلېدو سوچي د لمر وړانگه پر راغله
شاه پېرۍ ورتنه عاجزه بڼکلی مخ تر هر مهاله
بوري سترگي غټې ورځي تورو بښتانه یې ځلېدلنه
جگه پزه لوره ونه سره سالیو کې تاوېدلنه
تصویر راڅخه ورک سوچي دا څرنگه بڼکلا ده
د څښتن قدرت ته گوره په سپین مخ کې بڼه جلاد ده
افغانی لباس په تن کې پر گنډلي متیکې وي
د سپین زرو پایزې بونډه په نکروروزو بانډې پښې وي
سپین مړوند کوتک په لاس کې د گاش خواته سوه روانه
وریې خلاص کړ خپل پستو ته د باغ لور ته تلل خوشحاله
دې پېولنه سل پسونده د انګورو په باغو کې
هم یې لږڅه زمزمه وه چې به تلله په کوڅو کې
خیال په زړه کې طوفانی و ټول غرور یې افغانی وو
امانزی شاباس پروایې ټول همت یې پښتني وو

ناروي ۲۰ اگست ۲۰۱۰

عبادت

د ژوند سمدسمه لار اختیاري پېر روانې پرې
څو دې عهد او پیمانې پېر درې پرې
ستا چې عقل او منطق قلب ته تسلیم وي
دهغه ارزو قبولې پرې ترې لېرې
زړه چې غواړي اطاعت د خپل مالک کړي
خودسري پکښې کې نسته تر جارېرې
که په نیت کې څوک صادق وي خپل وطن ته
داسې خلگ منځ ته کړه تر شات ته کېرې
چې لایق د عبادت تات ته معلوم وي
امانزیه په خپل توان تر قریبانېرې

ناروي ۲۷ اپریل ۲۰۱۰

عالم

که څوک څومره لوی عالم د زمانې سې
چې ملاتړ یې اولس نه وي بې فایده یې سې
سرزوري کې ډېر تاوان چاته رسېږي
بریتوب د ټول اولس په پرگنې سې
که د عدل او انصاف عمل ناتوان وي
امانزیه داسې کار کې هغه خپله بې پردې سې

ناروي ۲۵ اکتوبر ۲۰۱۱

کفن

هـر هـر وړخ نـو ي د ا مـونـه د ي و طـن تـه
زړه کـي حـک ز اړه چـلـونـه و ي مـيـهـن تـه
پـه ظـا هـر کـي د سـمـبـال غـوړي و عـدې د ي
پـه بـا طـن کـي د سـيـسـې جـوړي چـمـن تـه
ا خـر خـو مـر ه د ر و ا غ و ا يـي خـپـل و لـس تـه
لـوړ طـا قـت کـمـز وړی سـوی يـي شـکـمـن تـه
پـه ا نـجـا م کـي د ا فـغـا ن تـا ر يـخ تـه خـيـر سـه
تـو ل د پـا يـلـي پـه مـقـصـد يـو د ي د بـنـمـن تـه
فـر يـبـکـا ر د خـپـل هـو يـت خـخـه خـر گـنـد د ي
ا مـا نـز يـه ا ر مـا ن خـي د د و ي کـفـن تـه

ناروي ۱۱۰۷۲۰۱۱

گل او بلبل

په مابین د عاشقانو کښې گیلې وې وې
 راز او نیاز کې همېشه جوړې پلمې وې وې
 که د مینې په خپو کې څوک لاهو سې وې
 هر شېبه د دوی په یاد کې خاطرې وې وې
 گل گل د خپلې مینې نه شا کې دئ
 اند پښنه چې بلبلان بې وسیلې وې وې
 گل فریاد کړې توري شپې څنگه سبکې وې
 د بلبل زړه کې لیکلې ترانې وې وې
 گلان ځان سینگاروي چې ژر سهار سې وې
 بلبل ډوب د عشق په خیال نوي نغمې وې وې
 د لمر څرک کې گلان ټول په تبسم سې وې
 بلبل ژاړې گلان خاندي زمزمې وې وې
 لمر توده لمن پر هر لوري خپره کړې وې
 زړه د گل او د بلبل کې اند پښنې وې وې
 په شېبه د وصال دواړه نه مېرې وې وې
 دواړه غرق پورته د مینې ولولې وې وې
 څوک چې سوځي ځان د مینې په لمبو کې وې
 اما نزیه د دوی منځ کې زلزلې وې وې

ناروي ۲۳ جولای ۲۰۱۰

صبح

صبح ژر مور ته را درومه اولس ټوله انتظار دى
ټگم اړان دي په مزو کې نېسه همکار ورتنه اغيار دى
بد بختي ده په وطن کې هره ورځ دردونه زېږي
غم د چاپه کور کې شين دى چې و خاوري ته غمخوار دى
اوس عجبته زمانه سوه ورورد ورو پرته چې نېسه دى
مرسته پر پرده ځنې تېنې توطئه ده د روزگار دى
څوک فرياد د لوبې کې ځنې مست وي په چرچو کې
انساني معيار ورک سوي د مذهب څخه بېزار دى
پلانونه د بل پنگ دي نور هر څه ورځنې ورک سوه
امانزېسه سيل وکړه ضمير نسته دغه کار دى

کابل ۱۱۰۲۰۱۵

غمونه

هـر هـ شـ پـه وـي مېلمانـه زړه کـي غـمـونـه
 رانـه تـبـتـي پـه شـ پـو لـيـرـي خـو بـونـه
 حـمـلـي وکـړـي پـر د مـا غـ بـانـدـي چـر تـونـه
 هـر گـړـي مـي خـوار زړگـي پـه رنـخـو وړ پـري
 د بـلـتـون خـپـي دـي پـور تـه کـنـتـه کـپـري

را پـه يـاد کـړم د و طـن بـنـگـلي کـنـتـونـه
 پـه هـر بـا غـ هـر بـا غـچـه کـي يـي گـلـونـه
 پـسـر لـيو کـي د مـشـکـو وـي عـطـرونـه
 کـاشـکـي خـلـگ هـم بـيـنـا پـه ر و بـنـايـي وای
 د عـلـمـي زـده کـړو لـپـا ر هـ فـر صـتـي وای

د پـر ا فـسـوس د و طـن غـم پـه زړو کـي نـسـتـه
 پـر مـخ تـلـلـي تـخـنـيـک هـم پـه لـاس کـي نـسـتـه
 هـيـخ زړه سـوی يـي پـر و لـس پـه پـام کـي نـسـتـه
 خـکـه فـکـر هـلـتـه د پـر کـو وـي مـز لـونـه
 بـي ا خـتـيـا ر هـ مـي د خـيـال وـي پـر و ا ز و نـه

غم د هـري لـوري خـغلي د زړه کـورتـه
 بـې حـسـابه وروان وي لکـه پورتـه
 چـي مېلمـه وي مـه پوښـتنه کـوه نـورتـه
 هـم د شـرقه هـم د غـربـه را کـوچـېري
 د بـر ظـالم دئ هـيڅ يـې زړه نـه راسـو وچـېري

د ايسـاف د بـر قوتونـه مېلمانـه دي
 مېشـته سـوي د ترور يـزم پـه نامـه دي
 ټولـه موخـه يـې خرگنـده پښـتانه دي
 صـداقت نـه معلـومېري پـه گفـتار کـي
 هـره ورځ نـوي وعـدي وي پـه اظـهار کـي

پـه عـمل کـي دورنگـي راتـه ښـکاره سـي
 پـه دوسـتي کـي نـژدې خـپل هـم بېگانـه سـي
 پـه صـحبت کـي تـر مطلبـه يارانـه سـي
 ورتـه گـورم بېخـي د بـر بانـدي خـورېم
 چـي يـې ويـنم هـر شـېبه زړه کـي کړېم

بـې غـوري چـي مخـامخ سـي پـه وروري کـي
 چـم بازي هـم مـروج سـي پـه دوسـتي کـي
 بـهـانې دي تراشـل کـېري پـه يـاري کـي
 صـداقت پـه زړه کـي نـسته صـرف بيـان دئ
 د ښـه کـر ودرک يـې ورک پـه ټولـه تـوان دئ

ټول بې ځايه كوښښونه څه لپاره
 اخر ټول ه يـ وروان پـ ريوه لاره
 سپين كفن ته به ورلو پړو بيله سواله
 چي پوه نه سي څوك د مرگ ژوند په سرحد كې
 خپل د نيت نتيجه وينې په لحد كې

فكر نه كړي فيصلې وي بې انصافه
 په ژوندون كې پر خپل ځان وي خود كفافه
 معامله چي تل كوي نه وي شفافه
 دغه ټوله سپكاوي ده شرافت ته
 توهين كېږي د هر لور نه عدالت ته

په پيسو باندي خوش حاله خپل زرگي كړي
 په نامه د پلار نيكه تل شرمگي كړي
 په ټولنه كښي فاميل ته نام بدي كړي
 سپين سترگي ده هـ شيخ د خدايه نه بېرې
 سترگي مـ ې كـ ې د عالمه نه شرمېږي

هر مجلس كې لوي تسبيح غټي خبري
 په هر بحث كښي د مطلب خوږې اتري
 ځني وخت لا په دروغو پسې غلبي
 دا عجبانه زمانه سه امانزيه
 تاوانونه رسوي خپل كـ په پرديـ ه

غروب

د اسمان پر مخ چي سرې لمبې نڅېږي
تاريکه ورسره میل وي که رڼا
د فلک غروب سور رنګ دی اختیار کړی
د بڼکلا تصور نه که پرې زړه زما
که بڼا یست پسې موجونه د تیارو سي
اما نزیه شپه تېرېږي سسته سببا

د سمیر ۲۰۱۰

عيان

که ټولني ته عيان سوي پوه دوه ژبني
خبردي غواړه چې ثابت دي خپل هويت کړي
په دروغو خپل عمل هـيـخ نه پوښـپـري
دورنگي به کله پټ تل حقيقت کړي
که څوک سترگي پوټوي د واقعيـت نه
په باطن کي ځانته جوړ بل مصيبت کړي
ننه به دا وي چي د پوهي لاره خپل کړي
په رڼا کي به ملت ته مل عزت کړي
پايـلي ټـولي بـي تـوښـپـي وي فرېـکـار ته
امانزيـه لـردي چـرت و هـل عـادت کـري

ناروي ۲۴ اکتوبر ۲۰۱۱

عندلیب

عندلیب چي ټولنه شپه زړه په هوس و و
خوار زړگي په انتظار په خپله هوس و و
سحرگاه د لمر په څرک کي چي گلزار سو
لېونی دیار په میني کي بهار سو
شنه اسمان ته پروازونه ځني کېږي
سري غوتي دي چي غوږې پلني کېږي
نامراد هوس نږدې سو حقیقت ته
عشق رشیتینی پر لیدو سو واقعیت ته
که حاصل کړي راز او نیاز د زړه له کومي
امانزیه پورته کبته هلته درومي

ناروي ۱۵ اکتوبر ۲۰۱۱

عمر

ژوندون تېر سوډ پېر را پاتې ته عمر نسته
 زړه زهیر سویم بې توانه سپر نسته
 هره ورځ نوي دردونه را بنځکاره وي
 دوا خورمه لاس او پښې را زولانسته وي
 بینایي د سترگو ورځ په ورځ کمېږي
 د زړگي رگوننه هره ورځ سستېږي
 هر قسمت د بدن نوي پلمې غواړي
 که نری شمال راځي بهاني غواړي
 د نناوړه مرضونو مورريزش وي
 سپرې تبې ورسره یان نورلرزش وي
 د ځيگرو وضع خرابه سي بې حده
 تداوي ته ضرورت سي بې سرحد
 دوانه کوي تاثیر پر مکرور باندي
 عام او تام په ارامي که لږ خوب کاندې
 په غذا کي لږ پرېه زورت ته ضرور دئ
 ماچي کي تجربې دغه ضرور دئ
 که سالم وجود پېرزودي خپل پرځان وي
 امانزيه د ورزش دوسه تي پرتوان وي

ناروي ۰۱ اکتوبر ۲۰۱۱

علم

د علم په رڼا كې څوك پوره نه وي له ځانه
كه هر څومره زده كړه وسې بيا هم لږ يې له گمانه
يو سپړي ولي مغرور سې چې يو دوي خبري زده كړي
تحصيل وكړي خپل لپاره ځان او چت بولي له چانه
توقع له هره ځوانه علم زده كړي خپل تر وسه
له دانان نه اولس غواړي عمل ډېر سې له توانه
د غرور بام ته مه خپڅه خدمتگار د خپل ملت سه
تجربې دغه بنو دلي مرستې ډېرې كړه پرېمانه
بخيلې پر وروڼو موممه كړه مشوره د امانزي ده
لږ هوس به موقتي وي خوښي نه وي له رښتيا نه

ناروي ۰۸ سپټمبر ۲۰۱۱

عقل

ناکرار زړه مې بېدیا ته په هه خوا سو
عقل نه ورسره ځي په ملگرتیا
په بېنا یستد اروپا زړه په سودا سو
فکر نه ورسره کړي په ملتیا
که بېلتون د خپل وطن سره پخلا سو
تول به ځي پریوه لاره په رشیتیا
جوړ احساسه د وطن خدمت که ستا سو
دنده بولنه واقعې لسه فکره ستا
امانزیه که دي زړه د غم په خوا سو
خپل وطن لره ورځه خو ځله بیا

ناروي ۲۰ جولای ۲۰۱۱

عدالت

کاشکې داسې یو اصول وای چې سینه په چاکېدلای
 جوړیوښه عادل نظام وای چې اولس ورته تسلیم وای
 کاشکې داسې عدالت وای زما په زړه ښه پوهېدلای
 پورته سوی یو ښه گام وای افغانانو ته معلوم وای
 کاشکې عقل مو تنویر وای رغ هر چا ته رسېدلای
 یا گتلی مو ښه نوم وای د هر چا زړه ته صمیم وای
 کاشکې غم د وطن نه وای نه هېڅوک په خبرېدلای
 نه لوېدلای موږ په دام کې نه یا صاحب د ښه زعمیم وای
 کاشکې نه وای تهمتوننه ییاد رواغ نه جوړېدلای
 نه دیو بل چغولې وای نه پراېلم دومره ضخیم وای
 کاشکې ذهن وای روښانه ټول نړی ته ځلېدلای
 یا ډېره د علم بل وای مخ څرگنده د غلیم وای
 کاشکې نه وای اشغالونه یی اولس نه ژرېدلای
 ټول په خوله او ژبه پوه وای په برخورد کې ښه حلیم وای
 کاشکې زړه عقل ته مل وای پر ښه لاره سره تللای
 ټوله ژوند په اتفاق وای په یوه خوله به تصمیم وای
 کاشکې ټول په یوه فکر یا هر کار ښه سنجېدلای
 ډېر په علم کې انصاف وای جوړ به هر لور ته تنظیم وای
 کاشکې زړه د امانت وای وطن ښه سمسورېدلای

یا ټول زړونه سپرېدلای لیری غم پوره تعلیم وای

ناروی ۲۰۵۲۰۱۱

ظالمان

ظالمان در تیرس انند زاعمال خویش
گناهان شان بسیار شد ز کمال خویش
حمله ور شدند در روز روشن به خانه مردم
ببردند و دزدیدند بغیر ز سوال خویش
خدا ناترسان بریدند گگردن بیچارگان
سچ نکردند به فر داز زوال خویش
انصاف نبود در ویرانی قصه دارالامان
همچو خانه های شخصی قبضه شد ز جمال خویش
ستمگران اخربش کند امتزای بیبین
خداوند مددگار بیچارگان ز وصال خویش

۱۰ سپتمبر ۲۰۱۰

طالع

د طالع سلسلې څلورې کلې کلې
 پېرې او چا برابرېرې کلې کلې
 که مداح دي نو ناپوه له ځانه جوړ کړې
 بڼه یو چانس به پیدا کړې کلې کلې
 په یو ګروپ کې ځان تنظیم کړه د حزبیانو
 لاس پرته باندې تېرېرې کلې کلې
 ټول مننه په پټو سترګو څه چې اورې
 بڼه سړې درنه جوړېرې کلې کلې
 تجربې راتنه بڼو د لې په کراتو
 چې تحفې ته کتل کېرېرې کلې کلې
 که یو څوک په عقل پخ او یا غېږین وي
 انتقاد یې نه خوښېرېرې کلې کلې
 بې موره په توصیف ده لګیاسه
 بیا به هر څه دررسېرېرې کلې کلې
 ستا په هڅو که د دوی گټې خوندي وي
 ځکه دوی په تان نازېرېرې کلې کلې
 که یو وخت د چا په گټو کې تاوان سي
 نو خپل یار و رورقربانېرېرې کلې کلې
 هېڅ معیار د عدالت په منځ کې نه وي
 ټولې هڅې و یجېرېرېرې کلې کلې

د نیا ټولنه په پرمختګ باندي ولاړه
امانزي ته معلومېرې کله کله

ناروي ۳۰ سپټمبر ۲۰۱۱

شعارونه

نن محتاج ستاد دربار یو
ستر غنځی پروردگار
تول ولولس پرېشانه سوی
ته غمخوړی یې ممدگار
هره ورځ نوی ناورین دی
خلک ډېر دي توبه گاره
د علاج چاره یې نسته
زړه مې سوي لسه انگاره
تمنا ستاسې مقام ته
مرستندوی ته کردگار
زمزم یې دي ناسولتي
لېرې مله مې راکرېه سازگار
تو طبیې زمزمې ولولس ته
ستېرې ډېر سوولسه بېگار
شعارونه د نفاق دي
امانزی ترې توبه گاره

ناروي ۱۷ اگست ۲۰۱۱

شپول

توره شپه ده نن په تنه دره کې قوت دئ
 تاريخکده په پر سر سپورمې باندي زحمت دئ
 پر بنایسته مخ چي تور شپول دئ غورېدلې
 پر بشاني ده شواو خوا ته يې محنت دئ
 سپين بدن يې لاله اند د غم خپو کې
 د خلاصون په گردابو کې حرکت دئ
 لوی خنډونه په خپل توان رحم پر وکړې
 د سپين مخ په پلوشو کې يې لذت دئ
 زړونه ته ټول په اندېښنو کې انتظار دي
 د وسواس نارې دي پورته مه مصيبت دئ
 امانزې چې ورته گوري پر بشان سو
 چيغې پورته الهې قوی قدرت دئ

ناروي ۱۸ اگست ۲۰۱۱

سوله

سوله غواړو په وطن کي
جگړه پلنه په لمون کي
دا بدرنگه جنګ دي ورک سسي
اتحاد دي جوړ په وس سسي
خپل هیواد به ژر اباد کړو
پر مخ پورته به سواد کړو
لاس به نه اوږدوو چا ته
کچکول نه ایږدو سببا ته
خپل هیواد به مومسور سسي
رانه ليري به پیغور سسي
د تعلیم لاره به خپل کړو
شفتت به یو پر بل کړو
دولت د غس ارممان دي
امانزي زړه ته عیمان دي

ناروي ۱۰ اکتوبر ۲۰۱۱

سلام

د اسلام بنسکلی رهبري پي پاک رسوله
ته مخکنډ خپل امت يي پاک رسوله
اميدوار ستاد د ييدن ټولنه اسلام دئ
په نيوانو کي سردار يي پاک رسوله
امانزي يم ستا مقام ته مې سلام دئ
د اسلام علمبردار يي پاک رسوله

ناروی ۰۱۰۶۲۰۱۱

سکاره

سـرې سـکروتي پـه سـينه کـي اـيـرې کـېـرې
تـور سـکاره چـي پـه هـجران کـي ذرې کـېـرې
کـه تـازه د اور لمبـي نـه سـي پـه زړه کـي
بـي پـو کـلـورنـگ سـپـره هـورې مـرې کـېـرې
کـه هـجران دـي هـره ورځ پـرزړه مېلمـه سـي
د افسـوس نـارې بـه چـيـري کـودې کـېـرې
د حـسرت نغمـو کـو گـل پـر سـراخيـسـتي
تـول بـدن مـي راتـه سـوځي لمبـي کـېـرې
امانـزيـه زړه دـي خـوره تـر څـو ژونـدي يـي
و طـن نـسـته پـه هـجرت کـي دـي شـپـي کـېـرې

ناروي ۲۳ مارچ ۲۰۱۰

سرمایه

خومره ته لاس او گڼې پان په فلاکت کې
هومره زړه دي تسلي کې په عزت کې
چا چې کې بې زحمته بې چرچې دي
بدبختي يې په نصیب مري په وحشت کې
خوشحالي په زړه کې ډېره د بې وزلو
غم لړلې بې ايان په واقعیت کې
د مفت خوړو هم پېش ډېر فخر خرابوي
خوب يې نسته د خپل ځان په عینیت کې
امانزیه نېک نامي بېه سرمايه ده
افتخار يې جاويدان په حقیقت کې

ناروي ۱۳ نومبر ۲۰۱۰

ستم

زمـا پر کـور پـردی سـتمه
 رانـه تـه ولـدي خـپـل تـغـر کـر کـر
 لاس دي واخـله زمـه وړـد کـوره
 مـوړنـځ ورسـو و سـتاد لـوره
 سـتـا عـمل دئ چـي ولس مـي پـه خـوړ بـري
 زما وروڼـه افغانـان مـي پـه کـر بـري
 يـتـيـمـان مـي پـه ژړ بـري
 خـمـره ډـېر سـر سـوه پـرالمونـه
 زمـا پـر کـور پـردی سـتمه
 زمـوړنـځ گنـاه راتـه بـيـان کـر
 نـه مـو کـارد چـا پـه کـاردئ
 سـر راپـورتـه کـر پـه يـواري
 پـه هـر کـور کـي سـته بـغـاري
 ولسي ولسي زمـوړنـځ پـر خـاوري سـتـا جـفـاده
 ولس مـنـځ کـي بـيـا غو غـاده
 ورکـه سـتـا لـه خـوا و فـاده
 زمـوړنـځ وړک پـرتـا بـاوردئ
 زمـا پـر کـور پـردی سـتمه
 مـوړنـځ خـاوري حـفاظـت کـر
 دغـه زمـوړنـځ وړک و و جـيـده
 کـه ژونـدي هـم يـو افغانـوي

ورسره بېه يې وچــدان وي
 وژل کيــم بې مرامــه
 نن کمــزوري يــو بې توانــه
 يــا پــر ځــان يــو بې گمانــه
 خپــل لــه ځــان لــه لــرې خبر ســه
 زمــا پر کــور پردی ســتمه
 څــه برهــان لــرې پــه زړه کــي
 فکــر څــه لــه هوســه پېرې
 خلــگ ګــوري و ســيلې تــه
 پــه بــد نيت ګــوري جګــړې تــه
 تــه بــه وینــې تاوانونــه
 هــم بــه ګــوري پرهاړونــه
 ســت بــه مــات وي اندامونــه
 لــرې هونــب يار ســه فکــر وکــړه
 زمــا پر کــور پردی ســتمه
 زه د پلار افغــان بچــی يــم
 مــور شــيدې مــات تــه راکــړې
 مــوږ تــه دواړو دي بــودلې
 مــوږ هغــه کړو چــي دوی کــړې
 ســد دي درولــه و ســرتــه
 يــو واري وګــوره بــه رتــه
 قــرېبــانې بــه شــې د شــرتــه
 ځــه ورکــړه خپــل پرتــه
 زمــا پر کــور پردی ســتمه
 احســات د څــو کســانو

ســــپين ســــترگي او بــــې شــــرمي ده
 د مــــلت حــــق وــــوق پــــه زور خــــوري
 خپلــــه هــــم د بــــل ده نــــور خــــوري
 انصــــاف هــــيڅ نــــه لــــيدل كېــــري
 پــــه غــــور نــــه او رېــــدل كېــــري
 عــــدل هــــيڅ نــــه كــــتل كېــــري
 قــــضاوت خــــو و بــــيخــــي نــــسته
 زــــمــــا پــــر كــــو و ر پــــردی ســــتمه
 كــــه تــــه نــــه كــــې او كــــه بــــد كــــې
 تــــول پــــه تــــا پــــســــې حــــساب ســــته
 ســــردی كــــنــــته كــــه رې گــــر بــــوان تــــه
 لــــر غــــور و نــــيســــه بــــيــــان تــــه
 پــــنــــې بــــمــــاني بــــه بــــي فــــايــــدي وي
 د ر پــــســــې بــــه غــــلبــــې وي
 د هــــر لــــوري بــــه نــــې بــــري وي
 ا مــــانــــزى بــــه د ر پــــه يــــاد ســــي
 زــــمــــا پــــر كــــو و ر پــــردی ســــتمه

ناروي ۱۵ اکتوبر ۲۰۱۱

سباوون

بلبلان پپه چيغسه ههارسول
شمين سهارسوپه سمون کي
بوی دگل ولپوني کپرل
دسحر پپه پيوستون کي
گل گللاب چي عطري پاشي
د فکرونوپه ببلون کي
د بلبل زره پپه مستي سوسو
مطربان سول پپه جنون کي
د بلبل خل وږي نغمه پي دي
زاره چاودي سول بيلتون کي
امانزيه بنه يپي واوره
خوشحالي ده پپه ژوندون کي

ناروي ۲۰۱۰ ۲۱۲۲

بنايست

چې بنايست د خپل وطن ويښم په سترگو
عقل فکرسرگردان وي راته بيا بيا
لاماشوم يې د وطن مينه زده کېږي
هغه خپله نه راغلي تاته بيا بيا
افغاني بچيان روزلي په زانگو کې
والدينو ورنښودلي ده ته بيا بيا
د وطن په محبت کې ځان بندي کړه
افتخار جاويدا نې وي کله بيا بيا
د مرگې که ډېر تلوار سي امانزي ته
چې قسمت ورسره نه وي نسته بيا بيا

ناروي ۲۴ اپريل ۲۰۱۰

سالنگ

د سالنگ درې مېي سترگو ته درې بري
د پغمان تپې مېي مخته خرگنده بري
کله ولاړ سم مخ پر غرود ناروې کړم
شني درې دي چي لېر مينه په ماتي بري
ارغندا به ستا باغونه چي ري نسته
امانزي يېم خپل باغچو ته مې زړه کپري

ناروي ۲۲ مارچ ۲۰۱۰

زور

زور په لاس د زورواکانو ټول جهان ته معلومېږي
هر څه ټوله په پیسو دي اولسونه په خورېږي

یویشتم قرن شروع دئ لوی توپان شرق میانسه کي
ډېر مرموزه پلانونه د پردې شات ته سمېږي

سدد عقله دئ وتلی د نا اهلو پیسه خوړو
بېگانه لمسون یې خوښ دئ خپل وکورت ته دښمنېږي

د پردې توپک په مرسته سترگي پټي ورور وژنه
خپل وطن ویجاړوي دوی هیش د خدایه نه بېرېږي

بیخ رینه د انصاف خپښي هر ساعت په ټول نړۍ کي
د ځنگله قانون حاکم دئ زور پر حق تل به قبلېږي

مذهبي فتوایو ټوله همنه واد روشنفکر
فیصلې د دواړو گوره د زورواک په گټه کېږي

امید دیر سته چي ماتېږي دا طلسم په نړۍ کي
امانزی به وي که نه وي لوی څښتن به په پوهېږي

ناروي ۰۲ سپتمبر ۲۰۱۱

زوال

چې روان منځ پر زوال سې په ژوندون
 ځوانې ولاړه خواري خوشې په ژوندون
 که موږ نه سو پنځوس کاله په حیات کې
 بیا به هیڅکله موږ نه وي په ژوندون
 دلېوه سترګې خو وږي وي له اصله
 قناعت یې نصیب نه سې په ژوندون
 څه توبنه چې دې گټلې په پلمو ده
 سرلوري پکښې نه وینې په ژوندون
 که قاضي د خپل عمل په زړه کې اوسې
 ولي ځان دومره ذلیل کړي په ژوندون
 که په سپکه سترګه گوري خپل ضمیر ته
 ستا گټلې به نور وځوري په ژوندون
 که په حرص څوک رسېدلای لوړ منزل ته
 نور به لوړ ټول انسانان سې په ژوندون
 قناعت زړه ته پرده وي امانزیه
 چا چې کړی سرفراز سې په ژوندون

ناروي ۰۴ نومبر ۲۰۱۱

رونډ

سالم فکرت ته په کارېدنه قضاوت دئ
 پند و سترگو ته مشکل په عدالت دئ
 تربگنې پېردي پسر سترگو غوړېدلې
 بینا خلگې هم راننده دغه حالت دئ
 که یو څوک په لوړه کچه هم خونخواروي
 قهرمان یې جوړوي ورتنه عادت دئ
 د الله جواب به څنگه ورکوي څوک
 چا چې کړې بې موره سرخاوت دئ
 د شهید لاس به درلو پېرې تل گرېوان ته
 ستا عمل د دې روښان نه دلالت دئ
 د ملت حقوق چې خورې په څو نفرو
 د اولس پسر هیلو ټولنه تجارت دئ
 مرگې حق دئ د حساب ورځ رارسېږي
 د بازخواست مهال هر چا نه په قیامت دئ
 د ستم ناورین یوازې پسر پښتون وي
 د دوی ټول حقوق خوړل ورتنه عادت دئ
 د تاریخ سم قضاوت ته منتظر سه
 یاسر کېننه کړه گرېوان ته نجابت دئ
 امانزیه داسې خلگې د زړه سوي دي

که دوی پوه سې خپل و خانت هانته دئ

ناروي ۲۰ سپتمبر ۲۰۱۱

رنځور

پاکه خدايه دارنځور زړه مې را بنځه کړې
د وطن د بڼې منان ټول راتنه پانځه کړې
عقده گيره خپل وطن ته بلا سوي
د شپې غله دي لمر خاتنه ته ملا سوي
جهانسوز خاوري ايرې بنکلی غزني کړې
افشار هم لوی کندهار ويجاړ بيخي کړې
د مغل د کارنامو خبرې پرې پرېږده
د کابل ميونډ جادې ويرانې پرې پرېږده
د سراج قصرونه کنده او کنده والسه سول
د وطن شتمني خرڅ پر بيگانسه سول
انصاف نسته مړوي دي خپل نسونه
فخر کاندې چې مردار کړي خپل هډونه
د پردو د لاس الوته دي گرځېدلې
خود سړي ده سترگي نه دي شرمېدلې
نه بېرېږي د قيامته لسه سبحانه
امانزيه دغه ډله سوه پرېمانه

ناروي ۰۸ سپټمبر ۲۰۱۱

رنځ

که غم ستا سره مېلمه سو
یادی زړه په رنځ اخته سو
روح کي څه درپېښه سو
فشار ولسي پراوړه سو
ټول علت وسپره ځان ته
اطمینان چي بنه پوره سو
یو ځل بیا غورپروکړه
چي تصمیم دي فیصله سو
غم رخصت کړه ځني ولاړه
اوږه سپکه مخ ته بنه سو
امانزي وم په غم وکي
ټول رخصت زړه ته پرده سو

ناروي ۲۴ جون ۲۰۱۰

رمنز

كه اگاه سي څوك په رمزد خپل ټولني
ژرپه وهېږي اوردئ بل د خپل لمنني
ارزبنه تونه د وطن من لولپه سه سول
څوك نه غواړي لاس كي لند د خپل وژني
واقعيت د خپلي خاوري باييد درك سي
هله څه پر هغه لارد خپل ژمني
چاچي كړي خپلي خاوري ته خدمت وي
افتخار يې همپشه د خپل ټولني
امانزيه كه څوك غواړي سرفراز سي
منځ دي نيسي په تلوار د خپل مرگوني

ناروي ۰۹ اکتوبر ۲۰۱۱

رازونه

لوی څښتنه تاته پته رازونه دي روښانه
د مرموزو اندېښنو ټولنه خوبونه دي عياننه
سپینه ورځ په روښنايي کي ټول خيالونه لېوني سي
د شپې په تاریکه کي ټول فکرونه سي پښېمانه
قدرتمنده دېر نااهله زړونه ته پرلاري سم کړي
بې رحمې پر اولس دېره افغان وړونه بې توانه
هره ورځ قتل او قتال دې د پوښتني سپري نسته
ته قاده توانايي زموږ دردونه کړي اسانه
صابر بنديگمان هموره شکر باسي ستاد رحمه
امانزي درنه راضي يي هم نعمتونه دي پريمانه

ناروی ۱۱۰۲۰۱۰

د زړه راز

ژوند په منډه منډه منډه ځغلي د خزان شپېلۍ رغېږي
دلحظ وپوه تېرېدو مې دارمان کښتۍ ډوبېږي
ژونده څومره دي تلوار دې بې درمانيه ځغلي وړاندې
لږ فرصت په لاس کې راکړه لږ مهال د خوښۍ کېږي
زړه څو کله په تپو کې خوشحالي تر حده تېره
يا هم داسې غم نازل وي په سلگۍ سلگۍ ژرېږي
که لږ ځيرسو تېر زمان ته دانصاف تله وه سپکه
بې غوري تر حده تېره پېرزوينې کمکۍ کېږي
بېرته نسته د پاک ربه امانزيه سپين سترگي ده
په رڼو سترگو يې گوره پراولس دي بازي کېږي

ناروي ۱۰ اگست ۲۰۱۱

خطا

که خطا دي وی په زړه کي خپل وطن ته په هوس
پر غلطه لاره غلغلي نه پوهېږي ته په هوس
سترگي پټي بي سنجشه که څوک ځي پريوه لاره
خاه ته لوېږي بي خبره چيغې پورته په شرس
خيانت د خپلي خاوري په انجام کي سرخوړل دي
چا چي ځان دئ ازمايلي پايلي ورتته په مگس
ندامت به دي حتمي وي يو وار غور پورې وکړه
چاره لږد پنبېمانۍ وي غم يې ډېر سته په غرس
که څوک ځي پريږدي تره پنبېماني ورسره ډېره
دغه لاري دي څرگنده امانزي ته يوپه لس

ناروی ۲۰۲۲۰۱۰

خاوند

چي څرگند راته په شه شدد او مد مفه موم دئ
د عزت او د ذلت خاوند معلوم دئ
ټوله تنگ راتنگ چي ستا په اراده وي
اواز پورته ستا دربار ته د مظلوم دئ
دايمي بقاء چي نه وي په دنيا کي
امانزيه د دې سوال سرحد مبه موم دئ

ناروي ۲۹ مارچ ۲۰۱۰

څوك

څوك بخيل وي يا بدنيتته كه ظالم وي
دوى درې واړه دي بيمار كه په عالم وي
كه اخته سوي په مـزمن مرض وگوره
هرگري فـكر لوېـدلى په ماتم وي
هونـبـيـار ان دي پـرهـيـزگـار د دغـه كـاره
امتنـاع يـي په پـرـرورده كه حـاـكم وي
د بـنـيـادى وړـځـي يـي نـسـتـه بـيـمـار ان دي
ژردي ځان تـداوي كـانـدي كه مـعـلـم وي
خپـل د زړه وـيـنيـي بـه خـوـري دوى امانـزيـه
څوك چي نه كـري دغـه كـاريـوـنـه هـاـتم وي

ناروي ۲۲ اگست ۲۰۱۰

حق

کـــه د زور قـــدرت تـــل پاتـــه بـــريـــالی وای
اوس بـــه تـــول جـــهان کـــي يـــو شـــخص زـــمريـــالی وای
حـــق غـــالب پـــر بـــي غـــورانـــو قـــضاوت دئ
کـــه حـــق نـــه وای اشـــغالگر بـــه بـــريـــالی وای
هـــري پـــری کـــي ډېر ظـــالم ســـتمگران وه
امانزیه جـــوړ پـــرا بلم کـــه زورواکـــی وای

ناروي ۲۴ اکتوبر ۲۰۱۱

خراغ

بل خراغ په لاس کي واخلمه د سواد زهنا خپره کړه
تاریکي له منځه یوسه هر ځای بله ستا ډېوه کړه
څه مکتب ته ور روان سه د تعلیم مشعل لگېږي
په زهنا یې ځان تنویر کړه علم خپل بیا وسیله کړه
خپل وطن که ابادېږي صرف د علم په زهنا کي
امانزیه علم بڼه دی تل د هر چا مشوره کړه

ناروي ۱۲ اگست ۲۰۱۱

جوهر

ټولنه ژوند د كار جوهر انسان ته را
په روزگار كې ورسره سهوه خطا
كه دوران د ژوندانه فارغ د غم وای
خوك به هېڅ نه پوهېدای په خوبه ستا
تجربې دي چې مور سم مخ ته روان يو
په كمبود يې پراېلم جوړ پر هره خوا
كه دي پوهه د مطلبه ب هدف پر لاروي
په وار واريې تجربه كه په ملتيا
كه د علم روښنایي ورسره مل سي
امانزیه كار پخپلې پرې په رشلتيا

ناروي ۲۴ می ۲۰۱۰

جمال

شکر کاره صنعت گـردی مهربان دئی
حکمه هر انسان جمال ته دی حیران دئی
د بنایست رنـادی شـپـی دی زخمـی کـری
په زوال کی دی جهان بیخـی ویران دئی
انس او جن ستا په دیدن هـیـخ نه مـرـی
امانزی نن پلوشـو ته دی عریـان دئی

ناروی ۰۸۱۴ ۲۰۱۰

توان

پاکه خدایه لوړ عظمت دي ستا په توان کي
دېره لو مهرباني ده ستا په شان کي
بې له شکه ته مالک یې د پت زړونو
رنخو زړه ته ممد او او په یوه ان کي
امانزی شکر گزار ستا د احسان یم
د شکران طاقت نه وینم خپل په ځان کي

ناروي ۲۷ جولای ۲۰۱۰

تقدیر

زړه مې بنډ دئ په گروي کي ستا په مينه
شريانونه پکښې وچ سول هم سره وينه
د برتيره خنجر بنځ سوي زمور په زړه کي
افتخارد تړول اولسس به ماتوينه
که احوال زما پوښتي زړه به دي سوخي
د وطن غم جوړ ماتم دئ چي راځينه
د نړۍ څارگري دلبي ښکر په ښکر دي
په مابين کي هر څه زمور ويجاړينه
مرگي حق دئ چي قسمت وي پوره سوي
امانزيه په تقدیر کي هر څه وينه

ناروي ۲۰ اکتوبر ۲۰۱۰

تثبث

عقل فکړ ځغلي تثبث پر هر هره خوا کړي
هدف ورتنه څرگند وي چي خوشحاله په پاچا کړي
کله رنج او مشقت په مخه ورسوي
بيا ژور ژور منن زل د لاري بيا کړي
په ژوندون کي به د هر مرام خوندي گوري
کرځي خوښ کله نا خوښ چي څه پيدا کړي
گردابونه پورته کښته وي په مخکي
هدف يو چي تاريخ ژوند څنگه رڼا کړي
ښه چانسونه په ژوندون کي بيخي لبروي
خوشبخت څوک دئ امانزيه چي ملتيا کړي

ناروي ۲۰ جون ۲۰۱۱

تسکین

د زرګي فریاد او چټ سو د تسکین چاره یې نسته
ترخې شپې اوږدې بې حده د تمکین چاره یې نسته
شپه او ورځ په غوږو او رم لوی خبري دي ووالي
د عمل اثر کم سو د دئ د دوربین چاره یې نسته
د فکرو نظر خواهي ده قیاسي پېش بیني ډېره
انتقاد خورا ډېر سوی د تضمین چاره یې نسته
ځیني ناست وي خاوري پاشي مخامخ پررونه و سترگو
درواغونه ډېر جـوړ پري د کمین چاره یې نسته
کوښښونه خورا ډېر دي هدف ټول پر مادياتو
امانزی ورته حیران دئ د خورجین چاره یې نسته

ناروی ۰۶۰۲۰۱۱

تجلا

ستاد ژيړم څخه تجلا چې رابښکاره سي
تغیر ټول د توري شپې بيا زولانه سي
باغوان زړونه هڅوي د کار و لورت ته
بلبلان شبنم ته زړه جار مستانه سي
هرې لورت ته نوی ترنگ نوی نڅاوي
امانزیه زړه کباند ييا پروانه سي

ناروي ۲۰۲۰۱۱

تاوان

ژبه لال کړه چي د زړه نه په هـوا سي
عقل گوره همپشه يي په سلا سي
ظاهري خبري هيڅوک نه مني ستا
بڼه به دا وي چي عمل په تجلا سي
دوه مخي تل په تاوان وي امانزيه
څوک چي کړي دغه عمل خپله رسوا سي

ناروي ۲۲ جولای ۲۰۱۰

پيوستون

که د زړه لسه تلنه پوه سې په ارمان زما
ارمانجن دي پيوستون ته شهيدان زما
چې مې واورې اندېښنې د زړه لسه بېخه
ډيورنډ خط نه مني په ټوله توان زما
بلوڅان او پښتانه دي سره وروڼه
لاس به ورکړي لسه بنه نيت ه افغانان زما
مناسبت فرصت په لاس مور ته راغلی
په غیرت کې دي بساتوره توريالیان زما
پښتنو او زاوې سا سې په نېغه
اولسونه به يو ځای سې په گمان زما
حق رسېږي خپل حق دار ته امانزيه
جنگ چې ورک سې سمسور که افغانستان زما

ناروي ۲۹ اگست ۲۰۱۱

بیان

پاکه خدایه ډپر ممنون ستاد احسان یم
په روښانه زه گویا ستاد بیان یم
خومره هیلې چې زمایې په ژوندون کي
تر حد تیره رسېدلي په سمون کي
امانزی شکر گزار یم ستا له مهره
توبه گاره په کرات یم ستا له قهره

ناروي ۰۲ نومبر ۲۰۱۱

بلبلان

د شپې پروت وم په خيالو کي چي سهار سو
 زور تر غوږونو سو سر کي چونه سار سو
 د سرود نغمې سوې پورته د بلبل سو
 ترانې وې په مسرتي کي چي بهار سو

څوک ژړا کړي د بيلتون څخه نالېږي
 څوک غمگين وي خپل د مينې نه جارېږي
 پاس او تپي وي پروازونه په گلشن کي
 زړونه ډېر په و اويا لانه کرارېږي

لېونیان د عشق خبر نه وي لانه
 چي يخنې سې د خاتول زړه پرېشانه
 زمزمې د بلبلان سو سسرتي کېږي
 داسې برېښي زړونه ډک وي لانه فغانه

يو چي ډېر په زړه بېتاب وي لېونی سې
 بل د مينې په ارمان کي سپلنی سې
 څوک مخ ونيسي بېديا ته غلغي غرو ته
 يارنځور په زړه زخمي ځني زگيروي سې

كه د حال پوښتنه وسوي د خوارانو
زخمي زړونه وي ناراض د دښمنانو
امانزيه كه خبردوي د حال سوي
خپل سرونه ټكي وي د بې غورانو

ناروي ۱۱ نومبر ۲۰۱۰

بدایي

ننه خانې ننه بدایي کوم
مسافر خومره خواري کوم
ننه پوه فکورد قصروي م
خه لوم پرېښيدو م
لوی خن تن ته عاجزي کوم
سیم او زرنه جیدایي کوم
زه ممنون یې د پېرزو م
احسان منددوسیلو م
ژوند کې دېره خوشحالي کوم
امانزی یې باوري کوم
د بڼه ژوند پېه تېرېدو م
چیرې خوښ هلته په شپو م

ناروي ۲۲ اگست ۲۰۱۱

باور

تـــول بـــاور د اولـــس ولاړی
اعتمـــاد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

وړور پـــر وړور بـــې اعتبـــاره
اعتقـــاد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

ســـتره لوبـــه شـــروع ســـوي
ســـم جهـــاد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

ویرانـــي تـــه ډـــېر تـــلاښ دئ
خـــو صـــياد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

د بـــن مـــن پـــه نـــوي بـــه
انتقـــاد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

کونبـــن و نه د نفـــاق دې
یـــو شـــداد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

امـــانز يـــه دا خـــه حـــال دئ
چـــي رشـــاد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

ناروي ۲۲ جولای ۲۰۱۱

اوبنکي

ســتــا پــر مــخ اوبنــکي به پــري
 لونــد گــر پــوان دي معلــوم پــري
 پــه طيبيعت خــراب خــراب ســوم
 پــرزگــي کــباب کــباب ســوم
 پــه ليد و تــراب تــراب ســوم
 چــي بــغــاري پور تــه کــپــري

د غريــب ســوي نــاري دي
 د ظلمونو سلسلــي دي
 خپــري ســوي تــاريکې دي
 ورځ پــه ورځ چغــي جگړې دي

د افغــان بچــي تــه گــوره
 در بــدره گور بــگــوره
 غريــبان ســول بــې لــه کــوره
 يــو پــه بــل بانــدي ځــور پــري

ور تــه گــورم پــه عــذاب ســوم
 پــه زغملــو کــي کريــاب ســوم

لــوړ ا ح س س و ر ت ت ه ن و ا ب س س و م
زړه م م ي و س و و خ ي و ي ل پ و ي ر ي

ډ ډ ر ب ډ ر ح م ه ظ ا ل م ا ن د ي
ل ش ب س ي و ز ل ي ي ت ي م ا ن د ي
گ ي ر پ ه ج ن گ ك ي ا ف غ ا ن ا ن د ي
ه ر گ ر ي و ي ن ي ت ي و ي ب ر ي

ل ا م ر گ ژ و ب ل ه س و ل ه س خ ت ه
ل ر ف ر ص ت ل ر و ل ه و خ ت ه
و ض ع ډ پ ر ه س و ل ه ك ر خ ت ه
ا م ن ز ي ب څ ي ژ ر پ ر ي

ناروي ۰۲ سپټمبر ۲۰۱۱

امانت

د نیکونو په وصیت کي امانت مور ته راپاته
خپل د خاوري حفاظت کي رسالت مور ته راپاته
هـیـخ د لیل ورسره نسته حقیقت مور ته راپاته
د انصاف په ترازو کي عدالت مور ته راپاته
د باتورو اتلانو بڼه فطرت مور ته راپاته

فکر وکړه چي پلرونو بڼه پیغام مور ته لیکلی
وطنپالو مشرانو یو پیغام مور ته لپړلی
خپله خاوره امانت ده دوی سلام مور ته ویلی
خپل په وینو به یې ساتو خپل غلیم مو بڼه تر تلی
ککری دي خاوري سوي مور بچیان ورتته روزلي

شهیدان په هدیرو کي یو ارمان لري و تاته
یتیمان په ژړا ژاري یو بیجان لري و تاته
د کونډو واویلا ده چي گریان لري و تاته
د سرتورو میندو زړونه یو توپان لري و تاته
ملالی خویندي وگوره تور زلفان لري و تاته

پر ځوانی دې برکت سه د وطن په هیلو پوه سه
پر خپل پښو دې ودرېره د اولس په گیلو پوه سه
خپل تاریخ ته افتخاری یې د میهن په ارزو پوه سه
شملي جگي د غازیانو د شهید په وینو پوه سه
امانزی په تانازېرماد زړه په رمزو پوه سه

ناروی ۱۴۱۰۲۰۱۰

افغان

د افغان فکرو ويجاړ دئ هره ورځ ډېر وژل کېږي
لوی لوی ساندي او بغاري هېڅ غوږ نه پرنيول کېږي
ارمان ډکي سيني سوځي هېڅ ملهم په کور کي نسته
يو روښان نوښت پکار چي نن حتمي باور پر کتل کېږي
د نفاق په سرو لمبو کي زړونه چاودي له غمونه
کار پوهان بنه په اگاه دي زموږ چمن ډېر سوځل کېږي
پنښتنو بېرې ډوبېږي دا ويننډا د جهاني ده
که څوک پوه په دې مفهوم سي بيا وحدت پر منل کېږي
زه شاعر مسلکي نه يم اولسي اندېښنې ډېرې مې په زړه کي
چې پر زړه غمونه ټول سي سوي درد پر کوگل کېږي
زورور خيالونه گوره هر گړې ځغلي وطن ته
امانزې ورسره مل دئ که تصمिम د اتحاد پر مشعل کېږي

ناروي ۲۰۱۱-۰۵

ارمان

د چا ډېر ارمان په زړه کي چي پيسې څنگه پيدا کړي
 کونښنونه تر حد تېرسي واسطې څنگه په خوا کړي
 ناشولته ځغاسـتي ډېرې چي مـرام ته ورسـېږي
 ډېر تللې پـه ژوندانه کي د هـد فـلاره روا کړي
 د عزت په غم کي نه وي خپل ابرو ورځني ورکه
 ټول چرتونه د ډالـرو شـپه او ورځ څنگه سـبا کړي
 د موزي غونډي ټولېږي په غازي باندي برباد سي
 لاس او مخ دواړه په تـوروي هم يـې قبر ته بـدوا کړي
 نازولي اولادونه په پرديـو غوښـو چـاق سي
 تربيه ورڅخه ورکه فکر ټول مصروف په غـلا کړي
 دغه نر لېوني گوره خپل پرځان يې څه پـرزودي
 هدايت دې په نصيب سي اما نزي ورتـه دعا کړي

ناروي ۵ سېتمبر ۲۰۱۱

ورک پسرلی

پاکه خدا یسه پسرلی ولاړی نورورک سو
خوبنې نسته ملک مو تمول له ترورپک سو
بلا توره نازل سوې زمورپ پر مېنه
قانون نسته زور پر هر لوري توپک سو
دېر بې علمه په پیسو وړانیه ول کېږي
اوس د تمول اولس لپاره زور کوتک سو
د وطن مینه که خرڅه په دال سرسي
فرمانداره دېن من زموږ د سرچنگک سو
تول پتې يې راسپېره کړل غتو موږو
امانزي ته ملا مست د کور موږک سو

ناروي ۱۲ / ۱۱ / ۲۰۱۷

هلوونه

تر هلو مې درد وتلی په فرياد سوم
زړه مې سوخي طاقت ختم زه برباد سوم
دوسو اس نارې مې پورته تراسمانه
خپرې سوي هري خوا ته تر جهان نه
لاره ورکه مخ به نيسم کمې خوا ته
لوی خبستن ته مې لاس پورته سي دعاه ته
که شعاع د لمړې مور لور وځلېږي
د پردې ستم تورتېم به لور کمېږي
بياروان به سي د سولې کاروانونه
اما نزيه ورک به تېول سي پرهارونه

ناروي ۰۲ د سمبر ۲۰۱۱

مرغی

سوه تودوخه مرغی پورته کښته کپړي
 فريادونه يې د زړه لته تلنه خپري
 سره گرمي ده خالگي په اور کي سوخي
 خپل بچي به مې ساتمه که مړه کپړي
 په چمن کي بېگانه راتنه په خار دي
 که ورکښته سم بچيان مې محوه کپړي
 دغه لونه نړۍ کي زه يم په تنگسه کي
 که زه هم خوار بچي مې نه زړه کپړي
 نن دا ټول جهان و ماتنه کوچنی ښکاري
 چي ظالم وي روح په خپله خفه کپړي
 په ژوندون کي جوړ پر اېلم وي د پردیو
 بېغوري پر هرې لوري امانزی ښه په پوهېږي

ناروي ۲۸ دسمبر ۲۰۱۰

مخ پر غرو

په کور کي غم راته ولاړ دئ مخ پر غرو به ځمه
حوصله نسته د ژړا مخ پر دښتو به ځمه

اوس د توپک موسم زاییدل ښه قلم کړه توره
نن د چاري لاره یوه مخ پر پښتو به ځمه

څو مړه بي رحمه ظالمان دي سرزوري چلوي
د بي انصافه فيصلو مخ پر غمو به ځمه

څوک نابینا پلنډه په شاد گناهونو گرځي
تا چي ورک کړي دئ ضمير مخ پر مرگوبه ځمه

په مرگي که غم راټولېدلای د پښتون په کور کي
قاتله تا کړم اوس مجبور مخ پر دردو به ځمه

ته د خيالو په تال کي ناست خاتمه کشمير جوړوي
زه د رنځونو لېونی مخ پر دردو به ځمه

کله چي خپل اعمال تلو د جبرائيل په تله
زه امانزی په ډاډه زړه مخ پر قبرو به ځمه

ناروي ۱۵ دسمبر ۲۰۱۱

متولي

که خپل ځان متولي د بڼه محراب کړې
په ظاهره بڼه یو شو کسه غیاب کړې
که په نیت کي صداقت نه وي خاوند ته
کوښښونه دي باطل دي که حساب کړې
علم زده کړه مخته لاره کړه روښانه
هر مشکل بڼه په اسانه بڼه جواب کړې
په خپل توان سره د پوهي څراغ بل کړه
ټول اذهان تنویره که بڼه ثواب کړې
چي بساطن او زړه د تورو خیرو ډک وي
امانزیه دوی مختوړي په وهاب کړې

ناروي ۲۷ اگست ۲۰۱۱

کمال

د انسان ارزښت د علم په کمال کې
بې کماله خلک نه وي په جمال کې
که غنچه غنچه د گل ودرخېږي
خون د ورو د عطرونو په سمبال کې
د اسمان پر مخ تیاره خپره خپره سي
خو بنایست یې وي د ستورو په مهال کې
سپوږمۍ بڼه کلې د فلک پر مخ ځلېږي
نذیر نسته سپین بدن یې په مثال کې
که انسان تن ویرد علم په رڼا وي
چې لازم تجارب نه وي په زوال کې
خوشبختي نغبتې د علم په زانگو کې
امانزیه که څوک کښېني سم په تال کې

ناروي ۲۸ نومبر ۲۰۱۱

گلان

په گلانو کي سرتاج شیبی نوری دی
په هغو کي بیاصدبرگه یی اصلي دی
دېري بنکلي رنگارنگ شیبی کرمه
ورتته کنبنم چي مزی مازدیگری دی
دکوهک گلان مبي سترگو ته درېري
په هر باغ هر باغچه کنبی یی بېلگي دي
زما د پلار بنایسته باغونه او باغچې وې
توتته سوي هغه تپول په بی غوري دي
محمد حسن او محمد عثمان یی دېرشوقي وه
شهیدان سوه امانزیه خدای بخنلی جنتی دی

ناروي ۳۰ مارچ ۲۰۱۱

گروم

گروم مې سېرې پرېسولې په دردو سو
 ټول حواس مې کوچېدلې په غمو سو
 د وطن په اندېښنو مې زړه اړه دي
 سترېنا ما زما پر مینه په نغمو سو
 د حسرت او ښکې بهېرې پر سینه مې
 تور ماتم زما مېلمه په اوسېدو سو
 بیا دېوه د مینې درومې خاموشي ته
 تاریکه کې زمور اړمان په ورکېدو سو
 پر تاوده نغري موییا ژمی بیدېرې
 د سکر وټو زور و تلې په سکر سو
 که عقلونه دهستی خواته توجیح کړو
 خه په کار چې د هدف په رسېدو سو
 د شپونکي شپېلۍ به کله تر غوړو سې
 سره لعلونه د مراد که په لیدو سو
 د هوس په ملغلرو کې خيال گرځي
 اړمانجن زړگی مې بیا په چغېدو سو
 تمنا مې نن د نیاز خاوند ته کېرې
 امانزی چې په وار وار په سجدو سو

ناروي ۰۲ دسمبر ۲۰۱۱

غلبلي

چيغې پورته گنگوسه ده هنگامې د پسر لې سوي
ازانگې دي د بلبلو شور ماشور شپې د خوښۍ سوي
نذرانده د مينې وپشې عنديب په جگړو غرو كې
غواړي زړونه تسلي كړي تېري شپې د خواشيني سوي
د بلكلا بنايست پرونو خپل د پانو په زينت كې
هر طرف نغمې د مينې سلسلې د خوشحالي سوي
د گلونو په جمال كې د بنايست كمال په كار دي
سړې غوټې د گلو ټوله د سپوږمۍ په سلامې سوي
كاروانونه د بلبلو وتونم د سهار غواړي
بنه هواد پسرلي ده هېرغمي زې د ياري سوي

ناروي ۰۵ د سمبر ۲۰۱۱

صفا

لوی څښتنه د پښتون زړونو نه صفا کړې
 د یووالي انګېزه ورته پيدا کړې
 څوک اسمان دې په تش لاس برغزی وایي
 څوک رانده دي پراولس هغه بینا کړې
 همدفونه او نیتونه بدل سوي
 تاریکي راته روښانه ته مولا کړې
 په پاک نیت به پر تپاکلي لاري درومو
 د مطلب منزل ته لار مو په سلا کړې
 د سر زور وکینه ورو عقول پرې ولې
 د وحدت په موخه مور سره پخلا کړې
 بسته ډېري ویني توی سولې بې ځایه
 د مرګ ژوبلې انګیزې بنه هویدا کړې
 د ګروپي گټو ناکامه تجربه ده
 افغانی هیلې ژوندی اولس ته بیا کړې
 لا تر څو به سوځو و خپل مکتبونو نه
 د ظلمت توري تیارې راته رنجا کړې
 هغه څوک چې د وحشت پر نیلې سپوروي
 په رحمت او هدایت یې زړه ځلا کړې
 په تاریخ کې تل تشویش راسره مل وو
 د پردو یرغل ناکامه راته بیا کړې

امانزی چي تل محتاج دئ ستاد مھر
دبمنان زموږ د وطن ټول ه رسوا کړې

ناروي ۲۰ نومبر ۲۰۱۱

ډېوه

زماد ژوند غوتی چي ماته غورېدلنه
 ډېوه راته رنځه سوه په ښکاره ښه ځلېدلنه
 کله لار چي انتخاب سي پکښې وي لوري ژوري
 ورسره به وه ښه زېري يا اغزي به پاشېدلنه
 کله هيلې نيامرادي د درياب څپو اخيستې
 يو وار نه وپه څو وارو پر ساحل به جنګېدلنه
 کله مات به سول ښاخونه د څپو په توپانو کي
 يا به ښه فرصت پيدا سو سري غوتی به خنډېدلنه
 کله داسي تصور وچي مېوې پر پخېدو سوې
 د څښتن احسان بډاروم چي مننه به کېدلنه
 کله تن دي په تقدیر کړه امانزيه ورته گوره
 ارمانونه پوره کېري که نصیب وي له ازله

ناروي ۲۲ جولای ۲۰۱۱

ڊپر عمر

يو سڀي سو پوه زار يو خدای تعالیٰ ته
 هيله مند سو د اوږد ژوند خبشتن تعالیٰ ته
 مهربان سو پر خالق چي مراد دي وايه
 دده مخ ته د سيب وني وي ليه ورايه
 دي يوي وني ته گوري په گفتمار سو
 لاس يي پورته په دعاء او په اظهار سو
 عمر غرواږم د دي وني د برگونو
 پاني ڊپري څرپدلې تر زرگونو
 ورتيه راغله ملايکه په جواب کي
 امکان نسته په زرو کاله په جواب کي

يو ځل بيادي په اظهار د خپل سوال سو
 د منو په اندازه ورتيه په خيال سو
 مني ڊپري تر سو و په څرپدلې
 جواب راغلي د امکان ده وتلبي
 دي په فکرو زار يو په دعاء سو
 الله را کړي څومره ستاسي په مرضا سو
 ملايکه ورتيه ووييل سڀي ته
 د الله فرمان دي ټول تاته واوره بيخي ته

څومره ستا دي ډېر ملگري په ژوندون کې
د سړي پر سر کېو کال تاته افزون کې
دی راضي سو سو قبوله په پېرزوینه
سو لگياد خپل ملگرو په شمېر نه
شپه او ورځ په چرت کې ډوب سو د یارانو
واقعیت کې دی فارغ د قریبانو
چې هر څومره ده تلابن وکړله توانه
پیدا نه شو هېڅ ملگری له رشتیا نه
امانزیه د سړي زړه په ژړا سو
د کلو خواری عبث په واویلا سو

ناروي ۰۸ نومبر ۲۰۱۱

د ميني هوسۍ

زما د ميني هوسۍ منځ پر بيا بان سوه
د ظلمو د چنگه خلاصه همزمان سوه
په خپل کور کي جوړ ستم سو د بي رحمو
ناچارو وه ترک د ميني په خفگان سوه
د نااهلو منځ کي ژوند خو ميره مشکل وي
د پرديو په وحشت کي خلک حيران سوه
که منطق او استدلال ته زور توپیک وي
په کابل کي ډېر بي وزلي ترې قربان سوه
لوی مالک روزي رسنان د هر بنده دئ
امانزيه په توکل کي ټول عيان سوه

ناروي ۲۹ جنوري ۲۰۱۱

د صبر کاسه

توان مـي نـسـتـه حـوـصـلـې کـمـزـورـي کـېـرـي
اوس د صبر کاسه تشه لا تشه پري
اوس پـه وـهـرېم چـي خـوانـي د قـد ر و پ و ه
رانـه و لـاړه بـيرتـه کـلـه ر ا سـتـنـېرې
خـه چـي هـيلـي د خـوانـي وې هـغـه سـولـي نـا مـر ا د ي
هـد ف يـو و و چـي سـبـا بـه د و طـن چـا ر ي سـمـېرې
کـه و ي جـاړه خـيـال مـصـر و ف پـر بـه هـو د و ي
پـه نـا وړه عـمـلـونـو پـنـېـمـانـي پـه زړه کـي لـو پـرې
خـو شـبـخـتـي بـه پـه نـصـيـب د هـغـه چـا سـي ا مـانـز يـه
چـي هـو نـبـيـا ر يـي هـم نـشـيـنـه پـه بـغـل کـي و د ر بـرې

ناروي ۱۳ د سمبر ۲۰۱۰

خبري

زمانه واوره په خبرونه شل کېږي
 په انجام کي حقيقت تل څرگندېږي
 روس به دې پرېچلې وپول پلینومونه
 ورسره به وه افغان ته مل دامونه
 امریکا اوس جوړوي کنفرانسونه
 هر ورځ وي راتنه شنه نوي دردونه
 که دوی غواړي د ناسور زخم پيدا کړي
 په رشيتيادي د افغان سره ملتيا کړي
 په دې کار کي درې اصله ضروري دي
 د اردو سيمبالول ورتنه حتمه دي
 گومارل د اهل کار چي وي په کار کي
 د سپلين بنه تماميږي په روزگار کي
 ماشيني کادرونه ته ټول بهې تجربې دي
 صرف خبري وررسېږي بهې فايده دي
 په مديرانې حلي دي پر ابلمونو
 په رشيتيا که پروولس لري خيالونه
 تجربې چي د تهداب په پخې نه وي
 سرد نوي زده کول يې ترخې بنه وي
 که هر څومره څوک سرزوره سي په کار کي
 چي انصاف پکښې کي نه وي ځان به خوار کي

سرد وخت دئ پر چارې بڼه غور وکړئ
بې تصمېمه پښېماني هم بڼه غور وکړئ
په دقت که لږ څه ځير سو دې سوالو ته
امان زی فکر کوي دې مشوروت ته

ناروي ۲۰۱۱ د سمبر ۲۰۱۱

جام

د شپې په نیمایي کښي مي مېلمه د میو جام سو
د نشې په خوب بیده مي هغه سرو گلوت ته پام سو

په احساس کي د سرو وینو حرارت پکښي څرگند وو
زړه مي پوه سو واقعیت کي چي د میني پکښي پند وو

لېونی هوس مي ځیرد بادامي سترگو پر لور سو
ما چي هغه لمسولې خوار زړگي راته پر شور سو

شېلا سترگي بن کارېدې په تور کي بسوري
بې اختیاره کشېدل د زړه رینې پر هري لوري

په ځیگر کښي مي تودوخه نابیره توفاني سوه
د احساس په لېوتتوب کښي بیهوشي هیجاني سوه

سترگي پتې خورې میني په زانگو کي زنگولم
خدای شاهد دئ چي احساس مي په باغو کي گرځولم

چي د بخت نیلی دي مل وي امانزیه

په خوبنیو کي خوند تل وي لپونیه

ناروي ۲۰ مارچ ۲۰۱۱

تنور

د اور په تناره کې موی وطن کباب کباب سو
تور لوگي يې پورته کېږي په پرهار بېتاب بېتاب سو
د خزان یخني چي راغله پر گلونو د وطن زما
مرغان هم سول بی وطنه پر مېلمه عذاب عذاب سو
د گرگین په شان یرغل پر خاوري جوړ دئ
اندېننو ته مې د سوال جواب جواب سو
بیدار اوسئ افغانانو خپل چمن ته
د فریب نوی شعاع راته بباب بباب سو
د افغان پر هره پوله ننډاره سو د پردیو
غم پر لیڅه امانزیه د خونې کریاب کریاب سو

ناروي ۱۰ نومبر ۲۰۱۱

ترسهاره

ستاد مینې په زانگو کي زنگېدلې ترسهاره
تور ماتم زړه کي مېلمه وکړېدلې ترسهاره
د ناورین تېو زهیر په ټوله توان کړم
دردونه به یې علاج وینېدلې ترسهاره
د وطن کلو کوڅو کي د بنمنان ګرځي پرېمانه
امانزې په شواخون کي زورېدلې ترسهاره

ناروي ۱۱ نومبر ۲۰۱۱

پسرلی

ننه یې ویی نیم پسرلی څنگه غوړېږي
د گلونو مېلمستون څنگه جوړېږي
بلبلان تازه په جوش د ساز او ازسي
نناخبره سپینه ورغ ورتنه شپه کېږي
لاله نده پسر سپیرونو مېلمسه سي
د نغمو لپاره خوله هېڅ نه بنوړېږي
پر راغبرگ سي د خزان ساړه بادونه
سره او ژي پر رنګونو څر څنگه ور کېږي
ژمي راسي د گلونو و تېغرتول کېږي
تول سپیره سي امانزيه حوصله ورتنه تنګېږي

ناروي ۲۰۱۷/۱۲/۱۱

اشعار

د اشعارو په ليكلو مومي د خپل زړه تسلي كړم
په ناپايه سمندر كې توكل په تعالي كړم
كه پر زړه سيي يو الهام د خو خبرو
ټول حواس ورتنه بېگار د هلو ځلو
خوار زړگي مې ناتوانه د هجران په اور سوځېږي
بېچاره اولس ته گوره چي ټول كور په كور ځوږېږي
تور د ظلم غوږ پدلي نن زموږ پر خاوري باندي
د وحشت سفر شروع دئ سو مرگي زموږ پر لاري
پر يوه شعر راټول سي نابلي ډېر گرومونه
امانزيه بڼه فرصت دئ قلم واخله هېر غمونه

ناروي ۱۷ سپټمبر ۲۰۱۰

د ارغنداب رود ته

زما د زړه تسلي کېږي چې دې گورم
 خاطرې را پسه يادېږي چې دې گورم
 د خوښۍ نه زړه رپېږي چې دې گورم

بنکلا جوړه د کوهک د غره پرسروي
 د اوبو مسو مسو تي خپې دې سر پرسروي
 خيال مې ستانه نه بېلېږي چې دې گورم

ستا پر غاړه مجلسونه او قصې وي
 پسرلي به ستا پر څنډو و غرغړې وي
 څل پر تابه باندي چلېږي چې دې گورم

نفس تنگ سم مخ نيولی ستا پر خوا کړم
 تاته راسم تنفس بېکلې هوا کړم
 غم مې ليري رانه کېږي چې دې گورم

شنه گلان دي شنه اوبه دي لمر کې برېښي
 تک شين مخ دي د هندي غوندي برېښي

زړه په تـا بانـدي خوښـېږي چـي دـي گـورم

په تـا بنـاد ډکـي وـلې لـيـري کـنـتـونـه
سـتـا پـر غـاړه شـنې باغـچې شـيـنکـي باغـونـه
رنځـور فـکر ارامـېږي چـي دـي گـورم

تولـه عـمر سـتـا پـر غـاړه شـنـه کـنـتـونـه
شـپـه او وړخ و هـي درانـه درانـه مزلونـه
هـر وچ حـلق پـه تـا او بـېـږي چـي دـي گـورم

د شـمـلې غـمـيـان پـه خـا ورو کـي پـتـېـږي
د وياړ شـنـختـي دـي نـور ورو کـي شـوې نـړېـږي
د اولـس او بـنـکـي بـهـږي چـي دـي گـورم

لو بـه سـولـه ډېر مـشـهور د بـازيگرو
مـعـاملې دـي پـه پـيـخـه ر د يرغلگـرو
پـر خـيگـر او بـنـکـي تـويـېږي چـي دـي گـورم

لـويـي تـبـي کـرولـي يـم بـي تـوانـه
رـاتـه جـور سـول جنـجالونـه ډېر بـي شـانـه
تـول افـغان پـکـنـسې کـرېږي چـي دـي گـورم

خومره علم مخکي درومي په نړۍ کي
انسانان چي ژوند کوي په خوش بختۍ کي
هومره حرص د دوی ډېر پرې چي دي گورم

لوی خالق ه اراده مو په نصیب کړې
د وطن مینه غنډ تلې ته حبیب کړې
امانزی په امید کړې چي دي گورم

ناروي ۰۴ دسمبر ۲۰۱۱

د چرخي پله زندان

د چرخي پله پله په زندان كې
شاه و خواجه گدېوالونه
په دې پروړتته سوي
شپه او ورځ مورتته يوه وه
سختي شپې مورتې ولې
دې راوړده لوی باركونه
پكې چې جوړه لوی وينگونه
دې ربربرداره دهلېزونه
لومړي بلاك كې ستر وحشت وو
د چرخي پله په زندان كې
اوسه پينيزه دروازي وې
غټ قلفه ان پله خړېدلې
هر قردم كې وي ولاړي
تولته ورځ به وې ترلې
چا چې خپله وې ليدلې
اتيا كسه جهلاره
رحم نه وو خدای لسه پاره
تول بنديان ناسته وې بېكاره
انساني حقوق پايه مال وه
د چرخي پله په زندان كې

يـــــــو تـــــــشـــــــنـــــــا بـــــــد اودا ســـــــه و و
 دروازه پکښه کې کـــــــي نـــــــه و ه
 نيمـــــــه و رځ بـــــــه انتظـــــــار وې
 پـــــــه مـــــــوســـــــم کـــــــي د ســـــــره ژمـــــــي
 خـــــــا طـــــــرې وې د مرگـــــــونې
 هلـــــــتـــــــه و ه لـــــــوی قـــــــطار و نـــــــه
 پـــــــه ســـــــاعتو و ه نوبتو نـــــــه
 هـــــــره و رځ بـــــــه و ه عرضـــــــونه
 زنـــــــداني دموکراســـــــي و ه
 د چرخـــــــي پلـــــــه پـــــــه زنـــــــدان کـــــــي
 خلـــــــگ رېږد پـــــــدل د يـــــــخـــــــه
 دلـــــــســـــــوزي خـــــــو بېخـــــــي نـــــــه و ه
 کړکـــــــي تـــــــولي پنبـــــــه و ه
 خـــــــو هينـــــــداري مـــــــاتي ســـــــوي
 شـــــــاو خوا پـــــــه هـــــــرا طـــــــاق کـــــــي
 ډـــــــر واره و ه کلکينونـــــــه
 هغـــــــه خـــــــوک چـــــــي دا طـــــــراف و ه
 هـــــــمپـــــــشـــــــه لـــــــوی پـــــــرا بلـــــــمـــــــونـــــــه
 پـــــــه قـــــــدرت کـــــــي خـــــــو د خوا هـــــــان و ه
 بـــــــې انصـــــــافه ظالمـــــــان و ه
 خـــــــپـــــــل اولـــــــس تـــــــه د بـــــــنـــــــمان و ه
 تـــــــول د خـــــــاد کـــــــثيـــــــف ســـــــيـــــــم و و
 د چرخـــــــي پلـــــــه پـــــــه زنـــــــدان کـــــــي
 د دوبيـــــــي پـــــــه گرمـــــــي کـــــــي
 د خولـــــــو دربانـــــــدي چـــــــو و و

دېر افسوس به چاته راغلی
 چې پر خه باندي بندي يم
 خیانت و وطن تنه نسسته
 خیانت اولس تنه نسسته
 نه مې مال د چا غلا کړی
 نه مې هیڅوک دی وژلی
 نه مې حق د چا غصب کړی
 صرف یوه گناه زما وه
 چا پلوسې مې نه کولې
 د چرخې پلې په زندان کې
 چا وې پلې په شاک کړې
 څوک اخته په خوس دوزي وو
 بل خوشحال تر ویش په چور وو
 جوړوي غه بلدینگونه
 هره ورځ خوري رشوتونه
 نه پوښتنه نه هم سوال سسته
 نه بازخواست ته کم مهال سسته
 جوال په شاد سترگو حال سسته
 څوک یې نه وینې په سترگو
 د چرخې پلې په زندان کې
 پراته دېر بېچارگان وي
 خپل له خانې نه بې خبره
 پردی لومړه کې راگی رسې
 دوسیه سې ورتنه جوړه
 اقرار واخلې ترې په زوره

رحيم نس ته خپل پلر خلكو
 نه پوښتنه پرېوزل و
 عقل ته ول ورتنه حيران دئ
 بېخه يې ډېر پرېشه پرېشان دئ
 ته ول د زړه خڅنه بيه يان دئ
 نه عا دل نظام په كار دئ
 ته ول ته تاريخ ده ازمايلې
 د چرخه يې پلنه په زندان كې
 ماليلې دې پر خوانان وه
 چا نو كسان ځنې ايسه تلي
 د لاسو موات وه هېوكي
 يې ازخمي بيه وه پوسه تكي
 په هفتو بيه دار خوابي وه
 يې پشه شپو بيه جزايي وه
 پوچ وييل خو بيه حتمي وه
 دغه څه رننگ شرافت وو
 دننه اهل ورياست وو
 د چرخه يې پلنه په زندان كې
 د ملي زعيم لپاره
 په كار ډېر تجربه ده
 عمر ډېر تر پڼخوس كاله
 ډېر ضرروردئ په هر لاره
 دې بيه خالص د عياشې وي
 نه بيه ډېر احساساتي وي
 كار يې ته ول مشورتې وي

عاطفه یی بښی ښی وری وری وری
پراولیس یی دلوسی وری وری وری
شرط په کار دئ امانزیسه
که د علم په پنا کي وری لوی سوی
یا تعلیم د مور او پلار یی وری لیدی

ناروی ۱۴ سپتمبر ۲۰۱۱

ميوڼد

ژوندي ساته افغاني غرور په ژوند کي
شمه جگه بڼې مزي کوه په خوند کي
چي ساتلي مېرنيوز مور تار يخ دي
د ملي گټو ارزش وي په پيوند کي
رښتني افغان جارېري خپل ترخاوري
امانزيه بڼه بېلگه يې په ميوڼد کي

ناروي ۲۵ مارچ ۲۰۱۱

الهام

خپل د زړه الهام ليکمه په په تحریر کوي
هر څه بنسټ کارې راته اوس بڼه په تفسیر کوي

کله ول وېرې د صبر په کاسه کې
کله باز غونډې شجاع وي په تعبیر کې

غارګۍ د مینې خپل وطن ته ورکوي
يا هم زړه ورنه غوټه سي په تقصیر کې

مسافر خيالونه به بوزي اندېښنو ته
يا يې وټېرې دولايه په زنجیر کې

تمناده عاطفې چې په ځلا سي
څه ناڅه ځنې را اخلې په کفګیر کې

کلمات د پېرزوينې سي سره ګڼې
امېلونه ځنې جوړ سي په تقریر کې

درک د عقل چې پر لار د غايبې درومي
په ليکلو روحيات سي په تغير کې

پہ کرم کي د هر کار مالک رحمان دئ
امانزی اوس اختہ سوی پہ شوگیر کي

د سمیر ۲۰۱۱-۲۴

غرق

په خيالو کې غرق اسمان ته پورته کېږي
 دغه وخت کې ټول انصاف ورنه ورکېږي
 په رانه عقل تحليل ديوشې نه کېږي
 صاف ضمير ورڅخه ورک سې نه پوهېږي
 نښه خبره د ټولني هيلې څه دي
 خپل پر طرز باندي مين نور نه بنورېږي
 احساسات د عاطفې چي لبر تياره وي
 پر زړو عقودو ولاړلانه صبرېږي
 د زړه ځاله چي خالي سې لپه پر زړو نه
 وچلاندې ټول په يوشان ترېنه سوځېږي
 امانزيه خداي دي دوی ته انصاف ورکېږي
 لابه کله سد په سر کې ورتنه لوبېږي

۲۵ د سمبر ۲۰۱۱

بهار

د ژوندون بهارمي تپرسو هيلېي زمانه سوې تر سره
د اميد هڅي ناملرادي پخې نه سوې تر ثمره
چي روان مې د ځوانۍ ارمان پر لوري د خزان سو
تور سېلاب و وپه وطن کي چي يې ډوب کړم تر ځيگره
شپين چمن کي د گلزار غوټي لانه دي غورېدلې
د خيالونو ارزوگانې پوره نه سوې ترکمـره
اوازونه د زرگي مې غواړي وکړي پروازونه
خو بلبل يې رنځور سوې اور کي سوځي تر وزره
دعا کړم له لوی څښتن ته ناملرادي زرگي رانښاد کړي
امانزیه غايه پرېرېده خوښۍ نه سوې تر اخره

ناروي ۳۰ مارچ ۲۰۱۱

پردی ستم

ستاد مینځي پراوږه راسره غم دئ
دوطن بنځلی بهار زړه ته مله م دئ
راته بنځلی معلوم مېرې په نړۍ کي
افتخار دي تلل و ماته مقدم دئ
په شېبو شېبو مېرې فکرو روان وي
چي بيلتون وي قسمت هم و ماته گرم دئ
د نژدې دررس پدلای نه سم گرانه
ستا چي غم په هېروم هغه قلم دئ
د اولس مینځه په کارده امانزيه
هله جوړ پردي ناورين پردي ستم دئ

ناروي ۲۲ فبرال ۲۰۱۱

خوب ليدل

خوبه خو مره مهر بېان يې زه دي بوتلمه مکه مکه تې ته
د طواف په هر پړاو کې ما کتله معظمې ته
د حرم په محوطه کې پورته کبسته گرځېدمه
لاله ننده سرگردان وم هېڅ په ځان نه پوهېدمه
د صفا مروا غونډۍ ته د ورتگ په اندېښنو وم
ابراهيم مقام ته ځير چې د نفلو په درېدو وم
چې راوېښ سولم له خوبه تر حد ډېر ومه ستومانه
هم لذت پکښې کې نغښتې بېخي ډېر ومه حيرانه
د څښتن قدرت ته گوره ناممکن کار راممکن کړي
که لرتوان د امانزي وو د مکه بېه بيا ديدن کړي

د سمبر ۲۰۱۱ - ۲۳

د اولس نغ

د اولس نغ پورته ه كې پرې تــــرا ســــمانه
 غلبــــلــــې يــــې نــــن رــــســــپــــرې تــــر جــــهــــانــــه
 نــــور لــــاهــــم خــــلــــگ خــــو ر پــــرې تــــر تــــوانــــه

د بــــنــــمان دې هــــره وړخ پــــه تــــو طــــيــــو كــــي
 ر قــــيــــبــــان دې هــــر گــــر پــــي پــــه مــــشــــو ورو كــــي
 د پــــر د يــــو خــــد مــــت گــــار دې پــــه پــــر د و كــــي

خــــو ك تــــپــــش ه وهــــي نــــفــــاق او بــــد بــــختــــي تــــه
 خــــو ك لــــمــــن وهــــي نــــفــــرت او بــــد بــــيــــنــــي تــــه
 خــــو ك و لــــاړ وې خــــپــــلــــي گــــتــــي او خــــو اړي تــــه

چــــا جــــوړ كــــړي د پــــر د و مــــز د و ر لــــه خــــانــــه
 زړه او فــــكــــر مــــغــــشــــو و ش ســــوي بــــي لــــه شــــانــــه
 ژبــــي يــــو ر نــــگ زړو نــــه بــــل ســــوله عــــيانــــه

د ورنــــگــــي يــــې پــــه چــــه ورو كــــي مــــعلــــوم پــــرې
 چــــالــــا كــــي يــــې پــــه كــــړ و وړو كــــي ظــــا هــــر پــــرې

سپين سترگي يې په ليدو کي څرگندېږي

خپل وطن ته سم دښمن دئ گرځېدلی
خپل اولس ته ماززه رجن دئ گرځېدلی
خپل ژوندون ته کبرجن دئ گرځېدلی

عقیده يې خپل وطن ته د ارې ده
مفکوره يې خپل اولس ته د دعوي ده
اندېښنه يې د پرديو پوهه و عدې ده

غليم گوره سترگي سړې پردې وطن دئ
ورته جوړپه ټول تاريخ کي يې دښمن دئ
خوافغان بچي يې تل درد کي دردمن دئ

مقابل کي د وطن بچيان بيدار دي
دسيسو ته د غليم په توان هونبنيار دي
قرباني ته سرپه لاس ځوانان کتار دي

د تاريخ په دې ترڅو حساس شپېو کي
دښمنان ټولنه مصروف سول دسيسو کي
امانزيه مخ بې تور سي په سکرو کي

ناروي ۲۹ نومبر ۲۰۱۰

زما وطنه

په امید د سولې تاته انتظاریم
خوشبختی ته هر ورځ سترګې په لاریم
زما د زړه بلبل خااموش دئ په چمن کي
د سببا بڼکلي وږمې ته انتظاریم
که سهار نسیم یو ځل پر لگېدو سو
د بورا غونډي د گلونو په دینداریم
د گلاب غوټی بڼکلا ته ځان جوړ کړی
په راتلو د بڼو نغمو زه د بهاریم
جوړ به نوی شورماشو رسوي د بلبلو
امانزی به د خوښیو په کتاریم

ناروي ۲۵ اگست ۲۰۱۱

مینه نسته

وروړگلکوي سوره ورکېږي
 زړه سوي هـيخ نسته معلومېږي
 مينه نسته مه رکه م سـو
 بسې غوري ده تور ماتم سـو
 نفاق هر کور ته رسېږي
 راتـه جـوره تربگنـي سـوه
 د سر خوږم خوږم خوږم سـوه
 زړه پرېشان ورتـه سـولېږي
 هيله خـه سـوه د پلرونـو
 پـه مـيـر اـثـو د نـيـکـونـو
 تـو جـه نـه ورتـه کـېږي
 مـوږ مـسـئـول د حـفـاظـت يـو
 خـپـل د خـاوري پـه عـزت يـو
 پـه غـيـرت پرتـه کـېږي
 پېرزوينـه وه هر کـله
 مرسـته ولاړه يـو تـو بـلـه
 تهمـت خـپـل ورورتـه جـوږېږي
 تـه دا وـلـي بـي پـروا سـوي
 نـن دـي خـپـل کـور تـه بـلا سـوي
 تـو لـو لـو سـوي پـه خـوږېږي

د رواغ پر پرېده تهمت مه کړه
د دوستۍ مرام په زړه کې
مشکل ته ول خپله حلېږي
غېرېږي خلاص اولس ته نن کړه
رضائیت ته د خښ تن کړه
ته ول کارونه به به سېږي

اکتوبر ۲۰۱۰-۱۲

ننگ

افغان بچۍ ولاړ دئ ستا مقام ته نن په ننگ ننگ
 ټول احساس يې قرباني دئ مېنلوي زړه نن په سنگ سنگ
 تاريخ ورتته ليكلي يې پر زړه گۍ د وطن مينه
 فولادين عزمونه گوره هيله سته نن په غورځنگ ځنگ
 زور مندان كه نن تا او پرې د پرديو په لمسون كې
 د شهيد د وينو څاڅكي ته پر يوله نن په لونگ وننگ
 پيوستون زړو ته راغلي زمزمې دې دي ووالي
 ورور او خور ټوله درې پرې يوتر بله نن په څنگ څنگ
 سرې سترگې دي د ميندو ترمې او بڼې كې تر بهرې
 اما نزيه ورتته گوره توري بيا سوه نن په شرنگ شرنگ

ناروی ۱۹۱۲۰۱۰

وطنه

سرې مرمۍ دې هرې لوري ته اورېږي
 ستا لاسه غېږې غلبلي دي پورته کېږي
 د نااهلو په لاس ته يې کباب سوی
 دا سرې وينې د زړگي څخه بهېږي
 ستا تر نام او لوړ نښان دي سپلنی سم
 سترو حشمت دې چي ولس دي په سوځېږي
 جنازي د بېوزلانن او پوه قطار دي
 همدیرې دي هرې خواته پراخېږي
 ستا د نښمن دې فریې کار نن په کمین کي
 بڼه ځوانان دي خپل لاسه تنه نه بېلېږي
 سد مو خلاص کړئ د بابا باتور بچيانو
 د نفاق زبني ستا کورته پاشل کېږي
 خپل د عقل استدلال پروطن وکړه
 که پوه نه سي نور به هر څه ويجاړېږي
 خپل په لاس ټولنه ويرانه ويرانې ده
 امانزيه ته ټول فکرونه کنگلېږي

ناروي ۲۰۰۷۲۰۱۱

گل

سحرگاہ په لمخاته کې شبنم پروت ستا په لمن کې
 مروارید دې پرمخ برېښي که سنبل بیا په گلشن کې
 دامنمه چي قدرت ښکلاده ستا په نصیب کړي
 د عطرونو پېرزوینه چی وتا ته حبیب کړي
 بلبلان بيماره گرځي سرگردان ستا په چمن کې
 کاري ډېر لور فریادونه ټول جهان ستا په دیدن کې
 د سهار ښه ترانو لوره مخصوصي هنجري دي
 خپل د مینې په اظهار کې بنایسته جوړي نغمې دي
 امانزیه ورتنه ځیرسه لوی قدرت قایم مقام دی
 ټوله ژوند یوه لحظه ده د هر کار دایم انجام دی

۱۹ دسمبر ۲۰۱۰

وطني شعرونه

نوی عصر

نوی عصر شروع سوی د بریا خبرې کېږي
 پرمختګ دې هري خوا ته د شفا خبرې کېږي
 تمدن طغيان اخستی هر ورځ رنګ بدلوي خپل
 ټول سیستم کمپیوټري سو د رنګا خبرې کېږي

بله نگونه ابادېږي سړي یې خپې ژي تراسمانه
 وسایل بیخي مېرمن په کار لوبېږي تر توانه
 هم بنایسته وي بې نظیره هم لذت د روح لپاره
 خدمت ټوله بشري دې توان جارېږي تر انساني

د نفرت چيغې دي پورته نن د جنګ په مقابل کې
 د مرګې څخه بېزاره زړونه تنګ په مقابل کې
 د خدا خوږې خبرې په هر کور کې مجلسونه
 د وحشت ترانې ورکې نوی ترنګ په مقابل کې

افغاني ځوانان که پوهې د کتاب لاره دي خپل کېږي
 ټوپک ليري کې له ځانه د حساب لاره دي خپل کېږي
 علمیت ته دي رجوع کېږي چې اګاه په تمدن سي
 ټول عنيت دي پر جګړې سي د ثواب لاره دي خپل کېږي

د مرگونو و تڼو تر ټولو سږي د افغان د کلي کوره
نور دې بس سږي سوي چغې غټ ارمان د هري لوره
اوبنکي پاكي کړئ د ميندو ووسيلې لږ څه پروکړئ
جهالت دې رانه ورکي ظالمان دي شي نسکور

نه دي دين نه دي دنيا سوه ای نادانه خان مرگيه
نسته حوري او غلمان بيا ای ناخوانه خان مرگيه
جهنم دي په نصيب دئ ته قاتل د شهيدانو
خپل دي دواړي خطا کړي بي ايمان نه خان مرگيه

که دي موخه شهادت پر خپل وطن وي
يا ظالم دي پر اولس جاهل د بنمن وي

ټولو منم په چي د زور جواب به زور وي
مرا مون نه د پردی و تگل اغزن وي

موري دوی ته دعا وکړه چي د جهل لاره پرېږدي
خان تنوير په علميت کړي چي د بخل لاره پرېږدي
جهاد وي د خدای لپاره نه د بل چا په چوپړ کي
د انصاف تله دي خپل کړي چي د دغل لاره پرېږدي

د غه ډېره بد بختي ده پر مکتب دي حمله کېږي
 په بينا سترگو وگوره پر مذهب دي حمله کېږي
 د ولس سره جفا ده که د دوی مکتب وي جارسي
 غلیم نه کېښي ارامه پر منصب دي حمله کېږي

بې شرمي تر حده تېره کمپيوټر هم په نښان دي
 بېنواد سترگو خاړه حقيقت ورنه پنهان دي
 خوک چي علم ته خدمت کړي يا په فکر د انصاف وي
 د دښمن حملې پر کېږي خو مور زور ده په توان دي

د افغان غښتلي ځوانه پر ځوانې دي برکت سه
 عذرو کړه مور او پلار ته د تيارې نه دي رحلت سه
 که د علم په رڼا کې نوي ژوند ځانته سمبال کړي
 بنوونځي سره ياري کړه مخ پر لمر دي حرکت سه

د جهان سره يو ځای شه پرمختگ ورځني زده کړه
 د تاريخ ژوند نه راووزه تمدن مخ کې پرده کړه
 هم به ستا خیر پکښې وي هم فايده ټوله ولس ته
 په هر کور کې ډېره بله ورته جگه دي شمله کړه

موري خداي ته دعا وکړه چي ځوانان په ژبه پوه سي
 رخصت واخلې د ټوپک نه د سواد په گټه پوه سي
 په هر کور کې به مسکا وي غم به ليري ورنه ځغلي

امانزی به وی خوش حاله که ځلمیان په دغه پوه سږي

ناروي ۱۹ سپتمبر ۲۰۱۱

سمندر ه

چې په ناز به در روان وم ستا ديدن ته
 د چرتونو پوه ته الو کي ستا لمن ته
 غم به ليري رانه ولاړی ستا په غېر کې
 هله بيا به زړه در توپ کړه ستا گلشن ته

رانه ولاړه به غمون نه ليري ليري
 بيا به جوړ سوه نور جشنونه دوري دوري
 د يارانو په مجلس به زړگي بنسټاد سو
 مطربان له بغلو ونه گوري گوري

هم نخاوه هم سرود د بنو خوانانو
 بنه اشعار او شاعري د شاعرانو

ورور گلوي وه اتحاد په خپل قوت کي
 بنه وعظونه به کېدل د عالمانو

نابره د يخني توپان را خپور سو
 ناعلاج به غم پاشلی په هر کور سو

بـي انصـافه شـعـارونـه را پـيـدا سـول
نـا کـراره چيغـي پورته شـور مـاشـور سـو

هـره ورځ نـوي غـمونـه کـوتـه کـېـري
پـرزړگـي نـوي دـردونـه مېلمـه کـېـري
د هـجـرت او پـردېسـي چيغـي سـوي پورته
تـربگنـي هـم د افغـان پـه پـښـه کـېـري

د بـدلون نـوي فـکرونـه پـه نـړۍ کـي
تاکتیکونـه الیشـېري پـه بېـړۍ کـي
هـد فونـه سـتراتيژیک نـور هـم مـحرم سـوه
د وړيـو اخـتلاف سـو پـه شـړۍ کـي

ظـالمـانو د مـغل نـقاب اغـوستی
د بـنـمـانو د گـرگین سـېلاب راو سـتی
وچ لاندې توله یو شان پـه سوځل کـېـري
جهان سوزد خپل پلان حجاب اخستی

د تـاریخ پـه اوږد پـړاو کـي بـنـه څرگنـده
د ظـالم شکست حتمـي وي پـه بـر بـنده
کـه بـنـکرونه د هـر چـا بـيخـي تـېـره وي
ماتېـدل یـې الهـي وي پـه زغرنـده

په هرځاي کي مخکته سره زموږ پر شپه سوه
تاريکي د هري لوري پر خپره سوه
لاره ورکته هر څوک مخ پر بېديا سو
کلي کور کي د تونښي پر سرد عوه سوه

د خروش ډکي سيني را توپاني سوي
سمندر زړه کي رينښي را طغياني سوي

سونامي د هيچا زړه تنه نه لوبدلنه
خپرولاري تکي بيارا اسماني سوي

د الله د ستر قدرت ژوندی مثال دی
د ژوندون اخير زوال نري شامال دی
ټول نيمگري تلابونه به ماتېږي
امانزيه د توبې کمکي محال دی

ناروي ۲۵ نومبر ۲۰۱۰

سمسور

زما پسه سترگو ليدل کپري
گوران و طن راتنه سمسور ډپر
چرت چي څومره راتنه ډپرسي
اندېنې وي د خپل کور ډپر
څه چي زپه مې منل غواړي
رانه غلبي دي پېغور ډپر
چيغبي ژرسېم اور ډپر دلاي
څوک چي جوړ کړي راتنه شو ډپر
څوک وحشت چلې ول غواړي
امانزيه پري زور ډپر

ناروي ۱۵ جولاي

زموږ خاوره

زموږ خاوره طلايي ده ټولې ډکې يې تپې دي
د تاريخ په اوږدو کې ورتنه جوړې دسيسې دي

غليم پروت وي په خزېه کې هرگړې نوي خيالونه
که يې لږسد سرتېره ورسې په دروغ جوړې گيلې دي

خپل په کور کې هرڅه غواړي ابادي يې ډېره خوښه
د افغان کورته بلا دي پراولس يې سترگې سرې دي

ډېر کلونه په چرتو کې د هلمند د اوبو غلاته
د تخريب غټ پلانونه هره ورځ جوړې حملې دي

ځينې ناستوي په خزېه کې زموږ د خاورې د بڼمنان دي
يا پښتون د سترگو خاردۍ يا زموږ جگړې شملې دي

د نفاق زاړه تخمونه دوی بڼندي پر هره سيمه
شني روپۍ دي چې خرڅېږي د مصرف غټې بسټې دي

د نـامردو پلانـونـه د پـردې تـرشـا جـوړېـږي
ډېر هوس تودو او بوتو ته هلته گرو دوی کلمې دي

د خدای قهردي نازل سبي تل پر شومو هـدفونو
د چاه کن خای خپله شاه دئ امانزیه بس پلمې دي

ناروي ۲۵ مې ۲۰۱۰

زما بنکلی کندھارہ

پہ تہ تاریخ کی سستا نکلو نہ
د غ ز او و سستا یادونہ
تہ افشہ اریجہ ارہ کپری
دوست د بن من تہ خورولی
ہر ظالم تہ راغلی
شہیدان سول سستا مرونہ

د د بن من زہ و سستہ لہ وہ
د نفاق بنہ و سستہ یلہ وہ
د افغان پان پر کر کور جگرہ وہ
سپرد کور سستا اولادونہ

نن ہم بیانا اورین راغلی
ورور پہ ووردی نن وژلی
سستا زرغون چمن سوستلی
خاوری کپری سستا سرونہ

یو ځل بیا امید و تاته
 مخ در اوړي ستا و خواته
 شمله جگه که په سبباته
 بیا ژوندي که په ستا خیالونه

دولس مشوره گوره
 پکتیادی سکه وروره
 ننگر هارد خپلی موره
 در په ییاد که په دورانونه

پنستا نه تپول سره ورونه
 یوه ژبه که په هوډونه

تپول که پرئ یی و د زپه رازونه
 راوړه نور ستا پیغامونه

دواخانه ته نیمه روزه
 دم زاره ته رگرډېزه
 دلغمان ته رجلرېزه
 ستا و طندن دی ستا هډونه

زمه وړ خا وړه پنبه تونخوا ده
 پنبه وړ که وازه خواده

لــر ا و بـر تـر ټـول یـو هـ خـو ا د ه
بـس کـه ډـر سـو هـ سـتـا خـو بـو نـه

د الله نـه مـر سـتـه تـه غـ و اړ و
پـه زـا ر یـو و و ر تـه ټـاړ و
و طـن ډک سـ و پـه و یـجـاړ و
ا مـانـز ی احـسـاسـو مـه سـتـا د ر د و نـه

ناروي ۱۴ د سمبر ۲۰۱۰

د ولس مینه

د وطن په ارمـانـو كـي
د گلشن په زمـانـو كـي
د افغان د زړه قـوت وې
تـول احـسـاس تـه بـر كـت وې
سـولـي تـه وې زمـور پـه زړو كـي
ولـي وـالـي ووتې د زړو نـه
لـيـري سـولې د پـرزو نـه
پـر بـر بـد يا او پـه درو كـي
هـد فـونـه سـول نـيـمـگـري
بـچـاره سـول تـول وگـري
چـمـن سـو پـه ورا نـد و كـي
تـه چـي نـه يـي تـبـا هـي ده
پـه هـر كـور كـي خـپـل سـري ده
تـول مـلـت پـه اند بـنو كـي
د سـيـسـه كـه د اغـيـارده
د اولـس مـيـنـه پـه كـارده
د سـرتـاج وې پـه بانـد و كـي
پـر و طـن و كـه پـه نظـرتـه
سـد د يـرا و لـه و سـرتـه

امانزیه احساس تل وی په رگه و کي

ناروی ۰۹ اگست ۲۰۱۱

پارلمان؟؟؟

پارلمان دئ درغلی ده قضات پکښې کي نسته
تولنه چال او چالبازي ده عدالت پکښې کي نسته
ضمیر کم وجدان کم زوری چي معنوي ورتنه خوشحاله
که عالم ورباندي خاندي وضاحت پکښې کي نسته
دغه بل د شرم خای دئ یا کمبود قضات دئ
عدالت که تامینېري رضائیت پکښې کي نسته
خوک خلاف د حقیقت دئ یا قانون سره په ضد کي
خپل څېري به رسوا کاندې بنه خصالت پکښې کي نسته
غل چي غلا کړي یو مجرم دئ مددگار یې هم هغسي
زړونه ډېر دي خیرن سوي شفقت پکښې کي نسته
امانزیه دا څه کار دئ ټول جهان ورباندي خاندي
انصاف نسته په باطن کي ملي پت پکښې کي نسته

ناروي ۲۰۱۱-۲۳

کو هکه

زمــاروحيــي زمــاتــنــيــي
 تــه زمــاد ژونــد د پــوه وې
 تــل مــي ســترگو تــه ولاړيــي
 خپــل ســلام زه درلېر مــه
 احــتــرام د راســتــومــه
 ســتــا بېلتــون جــوړ کــړي غــم دئ
 شــپه او ورځ پرمــامــاتــم دئ
 راتــه جــوړ زړه کــي تــورتم دئ
 زه قريــبان ســتــا تر بڼايست ســم
 زمــاروحيــي زمــاتــنــيــي
 مــا چــي ســترگي لغړولــي
 ننــداره ســتــا د بڼــکلاوه
 ســتــا پــه غېر کــي ســترگي روڼي
 مــا خــال پــوڅي تــاکــي کــړي
 چــي ولاړ پــر خپلــو پښــو ســوم
 ســتــا د مينــي پــه ليدو ســوم
 هــره خــوا پــر گرځېدو ســوم
 د غــره ســرتــه درخــتلم
 زمــاروحيــي زمــاتــنــيــي
 لا ماشــوم د پلار پــه غېر کــي

پېر پېنښو لولاړې دم ه
 بې خبرو دم دنږې نه ه
 پېه شه پېو وم ه خوش حاله
 د غمونو ووم فارغه ه
 د بابا ساسره به وم ه
 پېر بې اغو بېه گرځېدم ه
 هره ورځ فصلمو ته تلمه ه
 ستا پېه مينه زړه پاچا او و
 زمما روح يې زمما تن يې
 د ميوو دي مننت بېاريم
 سيال يې نسته پېه نږې کي
 شنه باغونه شه شې بې اغچې دي
 بې مثال ه دي ميوو يې دي
 بې کلي کور وې د زمريانو
 تفريگ ه د جنگي بالانو
 د افغان د لښکرانو
 ارامگ ه د زرغونې تنه ه
 ستا لم نن انتخاب سوله
 زمما روح يې زمما تن يې
 نن دي ويې ننم خوار او زاري يې
 تېرې تېرې پخوي سوي
 نه جرگې د ميوو رويس خان سته
 نه لښکر د احمد خان سته
 ستا د بې کلي غره پېه سر کي
 د پښتون د کور پېه ور کي

د بامونو پمپه ممبر کړي
 څوک ولاړ توپک په لاس دی
 پر ماشه یې پرته گوتسه
 زما روح یې زما تن یې
 ستا اصلي وارثان څه سول
 رشید خان بیارا ولاړ کړی
 قوم خان ته هم ورځ کړه
 خپل بابا مې امان جانسه
 زه سر سوي یو لسه توانسه
 سر را پورته کړی لسه خاوري
 په هر کونج کې سته بغاري
 تری تم سم وه زمه واري
 د پردیو په منگل کې یو لوېدیځ
 راتسه جوی تلابندی دی
 زما روح یې زما تن یې
 یوه هیله ده د څښتن نه
 مې مورال موراژوندی کړی
 د پردیو شیره مو خلاص کړی
 اتحاد زمه وړ پوره سې
 یو د بله په پراوړه سې
 نه سمه تم وي د پردیو
 نه ژر د بې غوریو
 نه بهاران وي د مرمیو
 خپره بیایو خوشحالی سې
 امانزي زړه کې بڼه یې سې

زما روح یی زما تن یی

ناروي ۲۱ مارچ ۲۰۱۱

کندهار ته

نن قصي د ترور و حشمت دي ستا پر مېنه
افسانې د بد رغبت دي ستا پر سيمه
خپل بي سوچه دي و خان ته بلا سوي
د پردو په لمسون خان بيا خرڅوينه
نه پوښتنه دروېر نه څوک د چا کړي
ملا مت ن ملا مت راترور وينه
لا به څومره پر خپل خان باندي تېري وي
ياتر څو به و خپل خان ته بلا وينه
د پلرونو افتخار دي خدشه دار کړي
په عمل کي خپلي پښې را پرې کوينه
پاکه خدايه ته نا اهل را پرلار کړي
امانزيه زړه ازار دعوا کوينه

ناروي ۲۰ جولای ۲۰۱

ارغنداب

کندهاره سستا په غېر کې ارغنداب دئ
نوم یې تللی په بنایست کې چې شاداب دئ
جگ مې سترگو ته ولاړ یې په یوروپ کې
زړه زهیر سې په مغزونو کې عذاب دئ
کله گورم شین زرغون راتمه سمسور سې
کله ویی نم کنه د والې زړه مې بېتاب دئ
هره ورځ سوي نیو نې د یتیمانو
د اخیل افغان زړه گوی باندي کېتاب دئ
د کوڅو کندي کېرې چې رایباد کړم
امانزی دېر گروم کوي چرت مې خراب دئ

ناروي ۲۷ جون ۲۰۱۰

ازاد او نیمه ازاد شعرونه

پخې خبرې

پخوانۍ پخې خبرې

راته ډېرې دې سپېڅلې

متلونه پاڅه سوي

ترکرو دې راوتلي

د هر چا زړه ته لوېدلي

د افغان باتوره کوره

ناخبر د خپله زوره

مېرني دې سوه کمزوره

د شملې گل دې ورک سوی

پخوانۍ پخې خبرې

غم تغردئ غورولۍ

زړه زما غليل غليل سو

پاچهي د ټپوسانو

دورنگي ده د روسانو

د پردیو پېښې کېږي
ستا نه ډېرې گیلې کېږي
خپل پر کور توطئې کېږي
خوک وایي وړې نس ښامار دئ
پخوانۍ پخې خبرې
مخ په مخ راته یاري ده
سر مي ورک سنگر مي ورک دئ
د جولای عقل حاکم سو
خپل د هوډ څخه تېر سوی
عزم نسته که هېر سوی
تا د علم امساخه کړه
ارزښتونه دي لمبه کړه
یا دي نورو ته تحفه کړه
ناراستي د ځان نېستي ده
پخوانۍ پخې خبرې
سیاست زده کړه په مفهوم کي
دوست دښمن پکښې کي نسته
نه دي پیر سته نه فقیر سته

عقل څه وخت پکار پېري
د بې عقل تخت نړ پېري
د پرون گدا پاچا سو
په خپل کرو باندي رسوا سو
چي و خپل ځانته بلا سو
د تانتو په کټ کي ناست دئ
پخوانۍ پخې خبري
تيل ما تيل دئ په وطن کي
د توري شپې په غلا کي
نور پرديان راته ماهر سوه
مدعي راڅخه ورک دئ
د پلزن ورپسې څرک دئ
هره شپه چي بنه تياره سي
نژدې دوست راته لېوه سي
زما پرور خيال د پسه سي
زړه غمجن سي سترگي ژاړي
پخوانۍ پخې خبري
لږ منه د نورو کله

تل د زورد پاسه زور سته
هم د سرد پاسه سروی
د ولس نه دي څه زده کړه
بنه بی زده کړه بیا کوزده کړه
ته د باد پر نیلي سپور بی
ناخبر د کلي کور بی
نن د خپل خاوري پېغور بی
کال دي تېر سو په لکړه
اوس ضرور ده بنه ککره
پخوانی پخې خبری
راته غم د پاسه غم دی
زما پر غاړه نن چاره ده
سور غمی راته پیدا کړه
په دوستي کي د بنمان سته
پر بغل دي غلیمان سته
تېري سوي څپې پر پرده
ځانته نوي چاري کښېرده
د ازار نه زړه کي رېرده

زه په تمه ته بيغمه

امانزی دي نه منمه

ناروي ۱۵ نومبر ۲۰۱۱

تاریکه وه

ورور کیسه راته کوله
توره شپه وه تاریکه وه
سرې د ژمي شپې وې
تور لوگي وه په هوا کي خر خپدله
ارامش د روح هیخ خای نه معلومېږي
هره ورخ یو پېښه کېږي
د اسمان پر مخ پرته توره پرده وه
پورته کښته د اوریخو د بدبه وه
د وحشت لمن خپره وه
توره شپه وه تاریکه وه
په درانه خوب کي بیده وم
نابره د درنو توپونو ریغ سو
زه راوینس سولم له خوبه

ما ویله چي نن بیا ده کومه لوبه
خوضرېې د هاوانونو
که مرمی وې د توپونو
یا انداخت وو د تانکونو
چیري بیا نوی ماتم سو
توره شپه وه تاریکه وه
خپل پتو می پراوړو کړ
لڅي پښې می ورځغستله
چي راوتم د کوره په کوڅه کي منتظر سوم
غلبلی سولې په زوره
حالت سم نه څرگند پرې
لورې کرې پورته کېږي
هیڅ می سر نه په خلاصېږي
توره شپه وه تاریکه وه
یو واری بیا نور درزهار سو
سوي چیغی تر غوږو سوې
پاس پر سر د ټوله کلي
دوه درې کوره سره پرې

ويجاړ درې واړه کورونه
نه بې ورنه د پو الونه
چي تر لاندې وه هډونه
توره شپه وه تاريخه وه
لوی واړه تر خاورو لاندې
د چا ماتې ککړۍ وې
بې کسي وه په غمو کي زه لوبدم
په هيڅ شي نه پوهېدم
څوک لا وخته شهيدان وه
نور پر لاري ور روان وه
خپل په ځان پوري حيران وه
ما ورو تر لې زني
توره شپه وه تاريخه وه
زه چي ور غلم صحنې ته
د مرگونو سلسله کي
د خواخوږو کمبودي وه
بېوزلان په وينو رنگ ټوله تپېږي
چي شل تنو ته رسېږي

شهادت لره ستنېږي
مرستندوي خو بيخي نه وه
توره شپه وه تاريخه وه
خني کور تر کور تباه سوه
چا کي يو يا دوه ژوندي دي
هم واره وه هم خوانان وه
نراو بنخي ماشومان وه
ما ويل يا پروردگار
ساتندوی يې مددگار
رحم وکړې ته بداره
توره شپه وه تاريخه وه
هيڅ گناه يې نه درلوده
په هيچا يې غرض نه وو
خپل په محکه کي لگيا وه
نه اخته د چا په غلا وه
په ښه خوی کي برملا وه
خپل په کور کي سره ټول وه
ټوله يو کور او کهول وه

نه محتاجه د کچکول وه
توره شپه وه تاریکه وه
نه روغتون په شاوخوا کي
نه ډاکټروو نه درمل وه
رډي سترگي مو کتله
بنايسته ځوانان وگوره چي بي واره شهيد سوله
د مرگو مېله پر کېږي
هيڅ مدد نه ور رسېږي
د هر چا زړه پر سوځېږي
توره شپه وه تاریکه وه
د ظالم د بنمن له لاسه
لوی کوچنی مو تباہ کېږي
سحرگاه سوه د سهار په لمرختو کي
اولس گرځي په کوڅو کي
خلگ ټول اگاه کېدله
پسپسک سو يو له بله
چي دا څنگه پېښه سوله
توره شپه وه تاریکه وه

لوی ناورین پر ټوله کلي
د افسوس د غوښه پورته
خوک روان سول هدیرو ته
د قبرونو جوړېدو ته
دوی ویله خدای ناترسه ظالمان دي
خپل د خلگو د بنمنان دي
د پردیو نوکران دي
توره شپه وه تاریکه وه
بنخ سوه ټول یو ویشته نفره
دغه خلگ بې گناه وه
سبا ورځ په فاتحه کي
مشران وه په جلسه کي
بس پوښتنه به کېدله
چي دا څنگه پېښه سوله
چا چي کړې دا گناه ده د لته چانه پېژندله
توره شپه وه تاریکه وه
خلگ ټوله وه په وام کي
ټول جرئت ورځني تللی

خپل دښمن ورڅخه ورک دئ
هر هوښيار ورته هک پک دئ
يو هد ف ښه خرگند پري
په يو لاس به هر څه کپري
که يو نه سو کلی کور به ويجاړ پري
ټوله خلگ په دې سلا سوه
توره شپه وه تاريخه وه
دغه حال چي چا ليدلی
پراولس يې زړه سوځپري
زمونږ افغان اولس ته گوره
ورور بېزار د خپله وروره
يو ځان خرڅ کړي پر پرديو
سترگي سرې وي يو تر بله پر چو کيو
د پيسو په وجه باندي اخته سوي پر بديو
توره شپه وه تاريخه وه
ظاهري خبري ډ پري
اتحاد راڅخه ورک سو
اعتماد او باور نسته

دورنگي په يارانہ کې

خوند د ورور په زولانه کې

امانزيه خپل سري سوه خلگ ډېر بڼه په پوهېږي

ورته گوره خپله دوی پښېمانه کېږي

هسي وخت ورنه تېرېږي

ناروي ۰۲ اکتوبر ۲۰۱۱

لوی اختره

لوی اختره بختوره
خومره تا ته په هوس وم
ما ویل زړه به می څه بناد سی
لږ وزگار به سم له غمه
زه به وکړمه څه دمه
ستا په غېږ کي خوشحالی وي
پاک لباس نوي کالی وي
په هر کور کي مهماني وي
که وطن دي خپل وطن وي
لوی اختره بختوره
که آرام وي لږ فکرونه
د اسلام په ارزښتو کي
که څوک لږ څه معتقد وي
زړه دي سوځي پروطن خپل

رحم وکړې پر گلشن خپل

د خوارانو غریبانو

د بېوزلو یتیمانو

د بې کسه افغانانو

چیغې پورته تر اسمانه

لوی اختره بختوره

زمونږ کور په کور غمونه

صرف خوشحاله خو کسان دي

زړونه چوي سته دردونه

ډېر نا حقه پرابلمونه

هره ورځ ویني تویېږي

سم فکرونه زخمي کېږي

جنازي دي روانېږي

جوړي نوي بهانې وي

لوی اختره بختوره

د نړۍ مسلمانانو

دعا وکړئ لوی څښتن ته

غضب پای ته ورسېږي

بختور ورته اخترسي
لوی اختريې بختورسي
زړه ازاد فکر ارام وي
خوشحالي کور کې مدام وي
د اولس خرگند مرام وي
افغانان به سي نېکنامه
افتخار به امانزی کړي
چي خپل سر تر سپلنی کړي

ناروي

۰۴ نومبر ۲۰۱۱

زه باران یم

زه باران یم په حکمت باندي اوربږم

په بهار کي بڼه پیغام راسره مل وي

د ژوندون بڼه وسیله یم

طبیعت لره تحفه یم

په شپبو شپبو مي گوري

انسانان راته محتاجه بڼه پوهبږم

ستر قدرت دئ په هوا کي خاڅکي کېږم

هم په غرونو هم ځنگلونو کي ځلېږم

زه اوربږم زه اوربږم

ټول بشر سترگي پرلاري وي و ما ته

محتاجانو ته خدمت دی په پوهبږم

پېرزوینه په رشتیا راسره تل وي

شین خراغ د شني فضا راسره بل وي

هوا پاکه فضا پاکه تنفس ته

د هر گل بڼه غورېدو ته مهربان یم
د زوزانو ژوندانه ته زه روان یم
زه د غرونو هسکو شوکو ته عیان یم
زه اور بېرم زه اور بېرم
چي زه نه یم پرېشاني په طبیعت کي
د سبحان په ستر رحمت کي حسا بېرم
احساسات د نېکبختۍ ما ته سنبل وي
پروازونه په هوا کي زما لپاره
هم پر لورې هم پر کښته زما لاره
شارپي محکي اوبه ومه
شېلې ټولي ډکومه
وچي محکي لندومه
زه اور بېرم زه اور بېرم
کله کله چي ژلۍ مي پر بغل وي
توپان زما بې ارادې وي
تند شمال زما په خوا سي
يا توپان ورسره راسي
پر چپه مخ راولاړ سو

زما مسیر رانه خطا وي
سرگردان پر هره خوا وي
د هر چا سره جفا وي
زه اور بېرم زه اور بېرم
بهار تېر سي دوبي راسي
گرمي هم لمن خپره کړي
لږ خوبونه زه کومه
کله کله زه راځمه
منی خپل رنگ را بنکاره کړي
د زوال ما وسيله کړي
حياتي لاره قبضه کړي
شنې شنې پاني ژرومه
زه اور بېرم زه اور بېرم
رژېدل د پانو راسي
تويېدل د گلو بيا سي
ژمی راسي تند بادونه
ارامش د خوند خوبونه
ټول سي هېر د ژوند چرتونه

زه په واورې الیشېږم

زه ټولني ته تحفه یم

امانزي زړه ته توبنه یم

زه اورېږم زه اورېږم

ناروي ۲۸ مارچ ۲۰۱۱

توره شپه

خداييه كله به دا توره شپه رنهاسي
 د وحشت طلسم مات بيرته سببسي
 د تاريخ په سخت پړاو كې سرگردان يو
 افغاني فکرونه بيا پريوه خواسي
 لاس په لاس چي ټوله خلك سره ورکړي
 خط په زغرده د دېمن سره جلاسي
 د ملت واگي كه ستا په لاس كې نه وي
 غلبلي به دي او چته په هواسي
 د پردیو د ياري نه پرهبزو كړه
 مستقبل كې به فکرونه په غوغاسي
 د بحران نه د نجات لاره پيدا كړه
 عقل واچوه په كار چي زړه شفاسي
 د ناسور زخم و جوړ كې خاله نيسي
 يو وحدت دئ چي هغه لره دواسي
 ناخرگنده اينده لري په مخ كې
 عاقبت يې سنجوه چي خه به راسي
 ستونزي كله حلېداي سي بي زحمته
 پيوسون كې به توبنه ترسترگو بيا سي
 معاملي دي خطرناكي په وطن كې
 سترگي خپل پرېټول ستره جفا سي

هر افغان دي تر خپل وسه تالابن وکړي
چي غايه او ارمانونه به بر ملا سي
د ظلمت تغرب به هله زموږ نه ټول وي
امانزيه چي نفرت ورتنه پيدا سي

ناروي

۲۴ سپټمبر ۲۰۱۱

تاته وایم (پ)...

په تاریخ کي شرمېدلی نه ده دي عهد نه ده دي پیمان سته
په اسلام کي رسوا سوی نه ده دي قول نه ده دي ایمان سته

ډېر مختوری د دنیا یې دورنگی په تا اخیلي
شرمېدلی د زمان یې په هر کار کي دي تاوان سته

په قتلونو کي س هیم یې د زرگونو انسانانو
ډېر بې شانه ظالم سوی نه حیانه دي وجدان سته

په ظاهره مسلمان یې خو پاکي په تا کي نسته
خپل په زړه کي منافق یې بغلو ته دي شیطان سته

یو وار مخ ته خدای حاضر کړه بېرته نه ده د خبستن نه
فکر وکړه په ژوندون کي په انجام کي دي زیان سته

ظالمان نسکوره کیږي سوال جواب یې دی په مخ کي
په غضب د خدای ککړ سې مستقبل کي دي پرسان سته

ستا ضمیر او باطن دواړه درنه غرق په توطیو کي
امانزی به دي شاهد وي چي و مخ ته دي بیان سته

ناروي ۲۴ فبروري ۲۰۱۱

څلوريزي

پسرلی سو هري خوا ته د بيد مشک سايبې جوړېږي
 باغ ارم شاپېری ناسته د پلنگه ليرې کېږي
 تور کاکل پر سترگو خوړند د بنکلا نظير يې نسته
 افغاني کالي په تن کې متيکې باندي څرېږي

اور بل سوی پر سرونو سو څوي کورد پښتون
 هر پردی چې کور ته راسي سي د بنمن نورد پښتون
 سد دي خلاص کړه فکر وکړه چې اصلي خبره څه ده
 زما په اند چې تربگني ده ختموي زورد پښتون

درحمان بابا د پوان به سي په کار خپل
 څه بنه وايي چې درې اصله دي کړه يار خپل

چې پرې غم غلطوم درې مې محرم دي
 يو قلم دوهم کتاب دريم اشعار خپل

ای انسانه پر خپل سر مه کړه ظلمونه
 گوتته ايسسته د ماشي پرې پرېده مرگوننه
 ملامت خو توپک نه دئ خپله ته يې
 د ظالم عمردې لنډ سته متلوننه

توان په توان

د پردیو وچ پسرگومان پریو ته و تکی
توان په توان باندي ماتېري په هر څه کي
د دېمن په ژبه ځان که بڼه سمبال کړي
نور شکست به یې حتمي سي په ورشه کي

نن خپل وروراته اغیار سوزه یې وینم
د پردونو نه زه رد اوسوزه یې وینم
د وروري لباس په تنه خنډې خبري
خو تر شا خنجر په وار سوزه یې وینم

د ساحل په جنگ خپې د اوبو راغلي
د پتنې کورت ته لمبې د اورو راغلي
یو د تیرو بل د اور سره په جنگ دي
د افغان پسر حملې د پردو راغلي

قافلي د ازادۍ رانه ستنې سوي
د اولس پر زړونو بیا د غمگي شپې سوي

د خلاصون شمعو خاموشه تاريخه سوه
خوار پښتونه يو ځل بيا جوړي درې سوي

ورور هم ورور ته بلا کېږي کله کله
هېڅ د ځان نه نه شرمېږي کله کله
د بابا پرميراث سترگي پټې نيسي
خپل گروان ته نه ځير کېږي کله کله

د خبرو لوړ ناصحه د کتاب خبري پرېږده
په عمل کې ځان ښکاره کړه د غيا ب خبري پرېږده
انسانان څومره ظالم دي رحم نشته يو تر بله
ويني زېښتي بې توکله د عذاب خبري پرېږده

هم نشين د بدو خلکو تـاوان ويني
ابرو تـوی په سپېرو خاورو نقصان ويني
مشرانو مور ته کـړي هـدايت دئ
څوک چي مل وي د بد کارو زيان ويني

که مـي غوټـه د زړـگي خلاصه کـړم چـا ته
معنی دا چي ځان په کـسته وړم بـلا ته
که ښه نیت يـا بـد کـردار وي پـکښې نغـبـتی
دواړه يـو دې فـکر او خيال تـړم سـبـا ته

د کور چاري چي تنظيم وي نظامت دي د مېرمنې
 که سمبال وي ټولې چاري شجاعت دي د مېرمنې
 چي مېرمن په منع کښي نه وي ټولې لاري دي ويجاړي
 ژوند چي څومره ځي پر لور ه صداقت دي د مېرمنې

بې نشې څمار څمار سم چي را ياد د گل و باغ کرم
 ترانې د خوشبختۍ وې چي راجع ورتسه د ماغ کرم
 خوندي شپې او ورځې په تلوار سوې لادر کي
 اوس ارمان پسې کومه بې فايدي زړه ته سماغ کرم

افغانان چي ټول کرېزې څې گناه ده
 ظالمان چي پر غر و زورېزې څې گناه ده
 چي حمله د چپا و راسي تاريکو کي
 بې له جرمه طالب کړېزې څې گناه ده

نن که ځوان نسل تنوير د خپل ولس په ارمانو سي
 د تعليم لاره دي خپل کړي چي اذهان په وينښېدو سي
 په روښانه مفکوره به خدمتگار سي د ټولني
 وين زلميان دي هڅي کاندې چي تيارې په ورکېدو سي

فکرونه

زموږ د خوب او خيال فکرونه ولاړه څه سول
څه چي زړه مونه غوښتله زموږ مله سول
خپل د تور پېکي همزولي سره ورک سوو
پرېشان فکرونه ټوله د وطن په اندېښنه سول

که ښکاره سي ټول مرموز افکار د فکر
که د عقل او منطق سي لار د فکر
پروانه چي وزر سوو څي په پوهېږي
ځکه وي پر دغه کار اختيارد فکر

نن د عقل مورو پر اس سپاره سول
په پردی هيله وطن ته په کاته سول

خپلي گټي معتبري بهانه کړي تر و نونه
څېره مخامخ چي د وطن په معامله سول

ستا پر زړه چاره تېرېږي زما وطنه
د سپين گل پاني رږېږي زما وطنه

بیا به چیري ماتوم د هوس تنده
پروقتار دي تېری کېري زمما وطنه

د هلمند خپي مورو وورخ په ورخ بید پېري
د ترنک شونډي سپېرې رامعلوم پېري
ارغسانه غېردي تشه د زمريانو
ارغدا به دشملې غمی دي لوبېري

د خوبنی کاسه نسکوره سوه زړه کي
د رنډا پوه تاریکه په هر خه کي
اختر ونه او جش نونه دي نور نسسته
خه چي کېري ټول د بل په اجازه کي

خپل د خانه بي خبر په نام پښتون دي
د پردو په جال کي پروت هر گام زبون دي
درانه خوب کښي غلبه ده پر راغلي
لاره ورکه هر سههار ماښام مجنون دي

بنکلي پېغلي سترگي سرې په ژرېدو سوې
افغانی شملي پر سر په خړېدو سوې
هر خه گورم چي دخپله لاسه کېري
پښتنې هيلي مويي پا په کېدو سوې

لوی خاوند هغه د ټول جهان واکدار یې
اختیار ستا دئ چې مالک د لاله زار یې
خیر او شرد هر بشر ستا په اختیار کې
غلیم مات کړې ته خنښتن پروردگار یې

شتمني د کور تالازې مې پرې پرې سو
دارالامان قصرو وچا را یې پرې سو

خدا یې ته پر دې وړانګارو غضب وکړې
بنګلی قصرو کنډواله خړې خړې سو

پرهارون هغه د هیواد که مکرو بی سول
خپل د لاسه بی له شکه بی غوري سول
د وطن بچیان مزدور سول په ډالرو
په پیسو باندي خرڅ سوي نور پردي سول

که د زړه پیغام زما ننن عکاسی سې
د قلم په ژبه لیکم چې عینې سې
لور پیغام د آزادی دئ نوي ځوان ته
امانزی به یې لیکي که یې روزي سې

ناروي ۰۲ د سمبر ۲۰۱۱

چاربيتې

په خيالو کې د ځوانۍ زه ډوډېدلېم
 د زړگي پر هوسو بېه تېرېدلېم
 خپل د ژوند بڼو بڼو خاطر ته ځير کېدلېم
 گاهي زړه بېه وو غمجن په ژرېدلېم

په خزان کې مېرور د زړه هوس سې
 مرام ټولنه رېږدېدلې خپل په وس سې
 چينغي پورته تر اسمانه په جرس سې
 زما په اند چې بې له اوره سوځېدلېم

چې مسکا په خوله کې ويېنم د جانان زه
 په خوښيو کې تېرېدلېم د جهان زه
 هلته ځان احسان مند بولم د سبجان زه
 فکر کېم په دې حال به نه ارزېدلېم

د اسمان ستوري ځلېږي ورته ځير يم
 د سپوږمۍ مخته نڅېږي ورته ځير يم
 يو په بل باندي نازېږي ورته ځير يم
 ډېر رمزون نه چې هېڅ نه په پوهېدلېم

که مـي ژبه په پـه بيان سـي د غـمونـو
که د زړه قفس خـالي سـي د گـرومـونـو
هغه تـول راتـه بـلا سـي پـه خـرمـنو
هـره وړخ پـه خـپـل عـمـل پـنـبـل پـمانـبـلـم

کورني شعرونه

حقيقت خداى ته معلوم ملامت پکښې کې نسته
خه چې پېښ سوه هغه تېر سوه عدالت پکښې کې نسته
عمردې پردي په نصيب سه د تعلیم لاره کره خپله
خان اوچت کره تر همزولو مرسته وکړی یو تر بله
د ننه علم سې خاوند نه ادب دي په نصيب سه
امانزی درته دعا کړي مرستندويه دي حبيب سه

ناروي ۰۳ اپریل ۲۰۱۰

مراکو

وړاندي دوه کاله زه تللی پی په سفر وروم
سـیاحت و مراکو و کـی پی په چکر وروم
بنايسـته کـلی بنـارونه په ساحل کـی
بـنـه مـی زړه ته نه لوېدلـه په خـبر وروم
تـول بنـارونه حصار سـوی په قلعه کـی
شـاوخوا جـگ د بوالونـه په نظـروم
د بنـمانو تـل حملـی پی پردوی کـولې
زه د دې خـاوري تـاریخ نه خـه خبر وروم
په ساتنه کـی د خپل اولس یـولاس وه
هر سـری ویل چـی زه د وطن سـپروم
د وطن دفاع ضرورده هر اولس ته
امانزی چـی په تـول ژوند ارمان په سر وروم

ناروي ۳۰ اکتوبر ۲۰۱۱

بڼه نیت

هغه څوک چې دعوه گيړد صداقت وي
 ياپه ژوند کي طرفدار دوضاحت وي
 زاهدان که په تقوی باندي مصروف دي
 ياسمبال په لور شعارد عدالت وي
 که څوک شيخ وي لاس يې پورته تل دعواته
 په مسجد کي دي خادمد تلاوت وي
 دچاهيله خرابيات او مناجات ده
 يايي لاره انتخواب د شرافت وي
 دچاپاک زړگي د صبر وي الله ته

يايي بڼه نیت پراولس د حمايت وي
 څوک ظالم سي غوښتي خوري د خپل ملگري
 ورنه تللي خپل ضمير د کفايت وي
 چاچي وينی تل زبېښلي د اولس خپل
 توتته کړي يې وجندان د قضاوت وي
 خپل عمل د لاري مل مخ ته هينداره
 په بد نیت کي ټول الزام د خباثت وي
 څوک چې خوښ کړي سرخوږي په خپل ولس کي
 بڼه عمل کړي مخالف د حماقت وي

مسـتقبل ته څه پـه کـار دي امانزيه
په پاک زړه چي څه کول د عبادت وي

ناروي ۲۵ دسمبر ۲۰۱۰

سرباز

ډېر اوچت خيال مې په زړه کي چي سرباز سم
 په چوپړد خپلي خاوري کي ممتاز سم
 ورلاهوسوم سمندر ته پتېي سترگي
 هڅي ډېري مې کولې چي اوباز سم
 لالهاند او سرگردان په لوی خپو کي
 وهل سولم د هر پانه چي ناراض سم
 بېغوري تر حد وتلې وه نجسات کي
 بې خبر چي پروت په جال کي يې همراز سم
 نا اميده هلې ځلې د خلاصون سوې
 په يو چانس کي د وتلو ترې جواز سم
 چي خبر نه يې دلاري مه پر غغله
 خطرونه پکښي ډېر سته چي کم راز سم
 دوست دښمن د واره په نوي بڼه گوري
 عقل وپښ سې ډېر ناوخته سترگي واز سم
 امانزي شکر گزارد خپل قسمت يې
 د خلاصون په هيله ناست چي پکښي باز سم

ناروي ۱۹ دسمبر ۲۰۱۰

وليجان

د ځوانۍ يـوانـديـوال مـي وليجان وو
 خـداى شـاهـد دى چـي بيخـي رابانـدي گـران وو
 بـنـه صـفـات يـي درلودلـه پـه يـاري کـي
 بـنـه غـنـبـتـلى پـه غـيـرت کـي نـامي ځـوان وو
 پـه قـصـاب بانـدي مشـهور وو کنـدهار کـي
 هـم د بـر و دروازه کـنـبي يـي د کـان وو
 پـر هـېزگـار خـلگ يـي ډـېر بـنـه خو بـنـېدلـه
 مـرچ اغـاتـه بـه ورتـلى څـومره يـي تـوان وو
 لـر خـنـدا او مـسـخـرې بـه يـي کـولې
 بـنـه يـي نـيت بـيخـي پـه زړه کـي مـهـر بـان وو
 ډـېر غـنـبـتـلى دلاوره پـه خـپـل وخت کـي
 خـرابـات يـي خو بـنـېدى بـه يـي گـومان وو
 د مـارانو پـه نيولـو بـه خوشـحال سـو
 هـره ورځ بـه پـه لـنـډې پـسـي روان وو
 يـوه ورځ يـي ظـالمـي لـنـډې و خـوړ
 خـپـل تـر کـوره چـي راتـلى حال يـي پـر پـشان وو
 ډـېر نـاخـوان مـرگـى بـي وختـه پـر مـېلمـه سـو
 روح دې بـنـه د وي امانـزي بـه بـنـه انـسان وو

ناروي ۲۱ جنوري ۲۰۱۰

غمیزه

غمجن زړه مې پرېشان سو پښتون تاج راڅخه ولاړی
ډېر افسوس راته ولاړ سو ځوان سراج راڅخه ولاړی

باتوران پر کمېدو دي خدایه ته مو مددگار سې
لوی ناورین پر موږ راغلی ربه ته زموږ سازگار سې

طاقت ستا په شان کي ډېر دئ موږ بېوزلي بندگان یو
تور ماتم پر موږ راغلی ستا درحم محتاجان یو

ستر پښتون وو په غیرت کي د فامیل جگه شمله وه
دهمت نظیر یې نه وو سراج هر چا ته اوږه وه

دا مرگی څومره ظالم دئ چي تازه گل یې خزان کړ
امیدونه ټول په زړه کي ډېر بې وخته یې توپان کړ

رحم وکړې پاکه ربه ستا فرمان قبول پر سترگو
په دعادرتنه زاري کړو روح یې بنیاد کړې د دوی ګردو

د زړه صبر دې خدای درکړي زما گران حمد الله خانه
امانزی دې غم شریک یېم د نور غم سې په امانه

۲۰۱۱ گسټ ۲

رنگارنگ شعرونہ

ویر

افغانان تـــول ویر کـــي ډوډی پـــري
 پـــر خپـــل ولـــس مـــي زړه رپـــري
 تـــول زنگـــاوات غـــم کـــي غمپـــري
 افغان ولـــس اور کـــي کړ پـــري
 خالقـــه تـــه فضـــل پـــرو کـــرې خـــه پېښـــپري

دیکشـــنې ورځـــي ســـهار وو
 د حـــوت د میاشـــتي نوبـــه اړ وو
 پـــه کلـــي کـــور کـــي پـــس اړ وو
 تـــود پـــه مرگونـــو کـــي بـــاز اړ وو
 شـــپاړس نـــفـــر د شـــهید کـــور تـــه ســـتن پـــري

پـــه خبـــر تـــول کـــه کنـــدهار ســـو
 د هـــر افغان پـــر زړه پـــر هـــر ســـو
 د شـــهیدانو جـــونو نـــاتـــار ســـو
 ارمـــان ارمـــان راتـــه تـــار ســـو
 د مؤمنـــانو شـــهادت مـــي نـــه هېر پـــري

امریکایان ورځـــي هـــر کـــور تـــه
 پـــه نیمـــه شـــپه کـــي د دوی لـــور تـــه
 د ســـرو مرمیـــو شـــو و شـــو ماشـــور تـــه

د خپل بډا دار پخواني پورت ته
د شرمونې نودې بډا ته ودرېږي

لابېله تر څو داسې وحشت وي
يېدا د پېردو منافقت وي
د نېسو ځوانانو بډه رحلت وي
د ماشومانو شهادت وي
كه دا نفاق وي نور سر و نه بډه نېس خپري

فكر كوي پېر ظالمانو
سوه زهرجنه ترم مارانو
بې عقول دي تر لېونيانو
په مرگ نشه تر شرايبانو
زه امنې فكر كوم دوى بډه ستنېږي

ناروي ۱۱ فبروري ۱۲

ګونګۍ ژبه

په ګونګۍ ژبه مې هر چاته گویا یم
د ولس په درد اخته زه شپه بیګاه یم
د بابا توره زړه سوه نه خلبېرې
د شملې غمې لوېدلې که به لوبېرې
د نیکونو نام نښان سپره په دوړو
بېچاره ولس وزګار نه سوله شخړو
ته د فیل په غوږ بیده یې د زړه سره
سې په غبرګو سترګوړوند مات ته ککره
د وطن هیلې نېامرادي ورت ته ګوره
امانزیه خلاص به نه سوله پېغوره

ناروي ۲۹ مارچ ۲۰۱۲

سېلابونه

اوبنكي به قطري جوړ سېلابونه سې
زموږ به نيمه خوا تېول ارمانونه سې

غواړي دېن منان منگولي بنځي كړي
چوږ به ذخيروي ټوله كانونه سې

كوړپه كوړ به شين وي د نفاق مرض
زړو كې به زخمو نه پرهاړونه سې

بيا به پسرلي كې گلان مړاوي وي
هر ځای به ترينگلي او اوزونه سې

نه به وي راستي او صداقت منځ كې
ورک به وطنپال سم تاريخونه سې

د افغان باتوره خاوره كه ستم كې سوه
لوت به دي جگ غرونه او باغونه سې

شپې به تر سره هاره ماتمونه وي
جوړ به امانزي ته زندانونه سې

ډهلي ۲۲ فبروري ۲۰۱۲

سپوږمۍ

د سپوږمۍ لنگر لوېدلې سمندر کې
داسې برېښي اور بل سوی په چمبر کې
د شغلو ځلا لسه ورايیه معلومېږي
سرې لمبې چارپیره سوي په اختر کې
سحرگاه سوه سپېدې لړ پرچاودېدو وه
پورته کېږي اذانونه په ممبر کې
تماشاه د بنایست د پرېبې نظیره
شاوخوا سولې کوترې په غمبر کې
بلبلان چې ریز ششروع کېږي امانزیه
شپې سهار ته روڼوي خوند په سحر کې

ناروي ۲۰ مارچ ۲۰۱۲

زنګاوات

دغه څه رنگه انصاف که مساوات دئ
سورپه وينو غم لړ لړی زنګاوات دئ

موراو پلار د خپل بچو سره بیده وه
پتیرغل د نیمې شپې کوم مجازات دئ

نر او بنځي ماشومان لژند په وينو
خوار ولس ته د مرميو مکافات دئ

بېرحمان د عدالت کوي خبري
خو عمل ئې د خونخوارو روایات دئ

نه به بچيان ئې بې گناه ټول شهیدان سول
تاسې خدای دغه وحشت که کرامات دئ

شپاړس تنه شهیدان شپړنور زخمی وه
د وحشي امریکایي اردو عادات دئ

تیل پاشلي اور بل سوی وو پرمرو
امانزیه دغه بل رنگ د تاریخو جنایات دئ

ناروي ۱۱ مارچ ۲۰۱۲

ژوندون

تازه پانې د ژوندون مې مېر اوې کېږي
بڼه پوهېږم چې کورار کورار ژېږي
ژوند چینه کې مې رنې شغلې لیدلې
هغه ټولې ورځ په ورځ رانه ورکېږي
د بڼایست گلان خزان ته منتظر دي
د نصیب سره یوځای بڼه روانېږي
که د تبې غاږګۍ سوه در په غاږه
خدای خبر چې هلته څه به راپېښېږي
څو چې عقل دي رسېږي کار ترې اخله
امانزیه په پردې لار ټولنه ستنېږي

ناروي ۱۴ اګست ۲۰۱۱

د ژوند ثمره

ثمره د ژوند د دې ولاړه لـــــــه اختيـــــــاره
 ستا ننه ورکـــه خپلـــه لاره لـــــــه تلـــــــواره
 سرگردانـــه د پرديـــــــو پـــــــه چـــــــوپړ کـــــــي
 وخت عبث در نه تېر ســـــــوی پـــــــه روغـــــــېر کـــــــي
 دروازي چـــــــي تـــــــکـــــــوي د نـــــــورو خلـــــــگـــــــو
 خورې بـــــــه تـــــــه واري پـــــــر ســـــــرد غـــــــټـــــــو گرگـــــــو
 شاوخوا مـــــــي اور بـــــــدل چـــــــي تـــــــه ره بـــــــري يـــــــې
 اوس خرگنده ســـــــوه چـــــــي تـــــــه چـــــــېر تـــــــه نو کـــــــري يـــــــې
 چـــــــي پـــــــه لومـــــــه د پرديـــــــو کـــــــي اســـــــير ســـــــوي
 خان دې بایله پـــــــه ټولنه کـــــــي فقير ســـــــوي
 سردې کنبسته کـــــــه گر بـــــــوان کـــــــي خـــــــه دې کـــــــري
 عام وژنه کـــــــي دې خویندې کونلې کـــــــري
 چـــــــي خوش حال يـــــــې پـــــــه عمـــــــل د مغرضـــــــينو
 پـــــــه ازار بـــــــه ســـــــي ککـــــــر د معيوبـــــــينو
 نه دې دین نـــــــه دې دنيا ســـــــوه خوار کـــــــيه
 ستا نه هر خـــــــه ټول خطا ســـــــوه لېونيـــــــه
 یوه ورځ بـــــــه پـــــــه غضب د خـــــــدای اختـــــــه ســـــــي
 درنه ورک بـــــــه نوم نېندان او بـــــــي پرده ســـــــي
 امانزيـــــــه داســـــــي خلـــــــگ د زړه ســـــــوي دې
 خو ژوندې دې پـــــــه چـــــــوپړ کـــــــي د پردې دې

ناروي ۲۷ مارچ ۲۰۱۲

د لیلې د نبت

په سره ژمي نوي غم زما په خوا سو
 د نړۍ وحشي ظالم چي په فتوا سو
 ل و غمیزه به راځي پر بنسټ وځوانانو
 ټول جهان حساب کوي پر بگېلانو
 کال و دوه زره او یو پوه د سمبر کي
 سوم اسير د دوستمیانو په چمبر کي
 غوره سووي ول په زور د خارجیانو
 خوشحالي جيون نه په ډگ په ډالرانو
 هر سړي چي به کتل زموږ و شان ته
 داسي فکري کواوه گوري حيوان ته
 هر گړي به نوي نوي تبصرې وي
 د هر چا بابه زوروري قوماندې وي
 ليري ليري د عقلو و بشردوستي وه
 فيصلې به د دوستم ياد پردي وه
 وساطت د سره صليب چي راپيدا سو
 لپراميد د نوي ژوند فکر کي بيا سو
 فرمانداره امريکا او دوستم دواړه
 موافق سو وه فيصله د غم تياره
 افغانې طالبان ټول به عفو وه کېږي
 طالبان پاکستاني به رخصتېږي
 نور پردي خلگ په رنگارنگ گروپو کي

ملل متحد ته تسلیمېږي په جوړو کې
 د دوستم یو فیصله سوله عیان نه
 ټول به ځو تر لوی محبس په شېرغانه
 څو وگړي په وږي تېري انتظار سوو
 ننا بېرته د مورو غره سوو
 په لس هاوو مو تران پر لسه پسې وه
 پکښې بهار کانتینران او کسه ډېرې وه
 موږ په ډله ورو لوېدلو کانتینر ته
 د پسو په شان تیل په سولو مقر ته
 ځای د پنبو د درېدونو نه وو دنته
 پاته نه وه د ژوندون ه شیخ نوره تمه
 دروازې ته پرل کېدلې په زورو کې
 هم وهل هم ټکول وه په تمبو کې
 څوک لنگی او څوک سدری اخلی بی شان
 ساعتونه او کالی اخلی بی توانه
 له قندوزه حرکت سوو شېرغان ته
 مسلمانان غوږ پر نیسه دې بیان ته
 چې پر لاري گولایانې وې مارپېچه
 طالبان ټول کانتینر کې سوو سرگیچه
 په یخني کې د خولو را باندي چور سوو
 هر سړی او بو چنبلو ته مجبور سوو
 کرږي پورته د گرمی او هم له تندي
 که هر څه نارې وه او ورو ملندي
 جاره ورکه خولې په یو بل لگیدلې
 خپلې خولې به مو په وینو لنډولې

يو د بل بڼه مو خو لې سره خپلې
 بيا هم د پرو د مرگي سلگي وهلې
 نيمه لار لاد سفر ننه وه تکميله
 بڼو ځوانانو بيا د مرگ پولسه ليدله
 په زرو ځوانان شهيد سول کانتينر کې
 صرف شل تنه ژوندي پاته وه محشر کې
 تاريخه وه چې موږ راغلو شېرغان ته
 کندي وخته ايسټل سوي گورستان ته
 په نوبت هر کانتينر تخليه کېږي
 بله دوزر باندي تر خاورو لاندي کېږي
 په يو چا کې چې نفس لاهم ژوندي وي
 بې دريغه د گولي باندي شپې وي
 يوه کنده چې شپېرزه مته کېږي
 د ليلې د بڼت کې ځوانان هلته بڼه خپري
 عجابه قتلگه گاه سوه په نړۍ کې
 دغه کار وسو کاملاً بې غورۍ کې
 کله ټول طالب د جنگ محاصره سوه
 هلته شپېر سوه روان بيا مخ پر غره سوه
 يو څو ورځې چې په غره کې پر تېرېږي
 وږي تېرې مجبوري کښته راسه تنېږي
 د دوسو تم قواوو دوی محاصره کړه
 په پلمه ئې يوقلا ته ورايله کړه
 دوی چې دېر سترې سومانه وه بيا دېرې
 خويويويې د مرگ وخوا ته بېول کېږي
 پوه سول ټول چې وژل کېږي بې پرسانه

ځکه رغد بغاوت پورته به بې توانه
 دوی په دله حمله وکړه پر عسکرو
 په لاس ورغله و سوله د خو نغو
 پوره دوه شنه بانه روزه جنگېدل
 خو یو یو بې په نوبت کي مړه کېدل
 شهیدان سوه ترڅو پاته یو بشرو
 قیام خلاص سو جوړد وینو یو محشرو
 امریکه باعث د تپول وحشی مړگو
 د پرفلمونه دک د وینو په رنگو
 اوس چپ سوي هېڅ بیان نه کوي چاته
 په پوهېږي امانزی گوري سباته

ناروي ۰۲ جنوري ۲۰۱۲

عالمان

په نړۍ کې ډېر پوهان که عالمان دي
 پرولس ئې ډېر بې حده مهربان دي
 خان غريب ته د نېکۍ په سترگه گوري
 مرستندوی وي د هر چا څه ئې په توان دي
 نه غرور سته نه ئې پزه په هوا وي
 نه خرڅېري ډېر صادق غره په خان دي
 په رښتيني عمل ځای نيسي په زړو کې
 په ټولنه کې سرخ رويه خپل په شان دي
 کبرجن نه دي قانع پر خپل حالت وي
 درواغ نه وايي صادق ئې په بيان دي
 نه تحقيقر نه بخيلي کړي پروگرو
 په بڼه خوی کې هر محتاج لره درمان دي
 تر شان نه کوي په چاپسي خبري
 ټول خواص ئې بې مطلبه بڼه روښان دي
 داسې خلگ افتخار وي د ټولني
 امانزيه په رشتيا هر چا ته گران دي

ناروي ۱۲ مارچ ۲۰۱۲

خپل جهان

که دي ځان په خپل جهان کي مستغرق کړي
جوړي لوی کنډي کپړي ژوندون گران دي
نه پوهېږم چي پر څه راته اخته سوې
داسي وايي دې سفر کي ازموون گران دي
که يوشم لگېدلې ستا و منځ ته
پام کوه چي د وطنه بېلتون گران دي
که اغزي پلنډه په شا ولس ته ورسې
د جفا په غم ککړ پيوستون گران دي
د پردې تر شا چي جوړي معاملې سي
امانزيه په سياست کي پټ شون گران دي

ناروي ۰۱ جنوري ۲۰۱۲

د چوپان ربغ

زړه شپېلۍ مې راپیدا کړه چې د نېستو ته ځمه
د پسرلي نسیم چلېږي خپل رمو ته ځمه

زړگی مې ډېر پرېشانه سوی د خزان له جوړه
بنکلي هوا بنکلی نسیم د زړه مېلو ته ځمه

د ساړه ژمي په منگلو کي بندي وم کور کي
اوس د بهار په هنگامو کي زمزمو ته ځمه

نوی موسم د شگوفو نفس به لږ تازه کړم
خمار خمار د بېلتانه بنایسته غنچو ته ځمه

که په شپېلکي زماد شونډو بلبلان راوینس سي
زه د هغوی د مینې ډکو ترانو ته ځمه

پرېږده چې زه هم ترنم د دوی په ژبه و کړم
د سرو گلونو د غوتیو تماشو ته ځمه

د دوی په شان به سوی غم له فکړه لري کړمه
خپل د شپېلۍ اواز اوچت ستورو شغلو ته ځمه

اوس لا موسم دئ خونـد تـرې اخلـه امانـزيـه يـاره
اعتبار نسته په ژوندون نوراند پښنوت ته ځمه

ډهلي ۱۲ فبروري ۲۰۱۲

بودا

يو بودا ناستت وو پرېشانه معلومېږي
 سترگي سرې غم ئې لاهه ورايه څرگندېږي
 تورچشمان ئې د کولک وراوتلې
 ترغې پرغې وچ شونډان وينه بهېږي
 وږې تېرې څنگ وهلي يوسې څخې ته
 د بنې رنگ ئې الووتې پيکه کېږي
 نفس کاري ساه شپې لاهه وقفې نه
 سر ئې رېږدي پر لکه تکیه کېږي
 ورنژدې سوم چې پوښتنه ورنه وکړم
 بې اختياره ئې سلگۍ په زوره کېږي

بيگه تله و ميلمه د اشنا کورت ته
 اوس مې خپل کلی کوڅه نه څرگندېږي
 داسې وايي بمباري وه د چورلکو
 زلزله جوړه هر څه پکښې وړانېږي
 نراو بنځي ماشومان تر څا ورو لاندې
 لار مې ورکه په چاره څوک نه پوهېږي
 امانزې هک پک چيران وم ورت ته تللي
 خدايه ته رحم کوي نور څه پېښېږي

ناروي ۲۵ مارچ ۲۰۱۲

خوب

خوبه ته مه ميه چي پري بيابې نن دارو ته
 د هلمند پر غاړه ناست يېم منظر و ته
 رودخانه كسي غرغري پرې نور خاموشي وه
 خوارلسم سم پورمې ولاړه ځلېدو ته
 سپين لنگر ئې اچولې او بوم منع كسي
 د كبانو ډلې راغلي ډلې گرځېدو ته
 شني او بيه بيخي شفافې او روڼې وې
 معلومېرې كاني شكي اخیستو ته
 نيا بېره د نهنگ حملې پر راغلي
 تاش په تاش هر څه ويجاړم چشمو ته

ای خالق ه زورواك ان څومره ظالم دي
 رڼا ولاړه توري لوشي بڼې وړېدو ته
 د جابر ناورين همدا سي زم وړ پر څلگ و
 اميدونه مخ په وړاندي ماتېدو ته
 د صياد غشي به كله را پيدا سي
 چي نهنگ را برابر كړي ږنډېدو ته
 اما نزيه د مظلوم چيغې دي پورته
 اسمانوته به رسېږي او بډو ته

ډهلي ۰۹ فبروري ۲۰۱۲

جنگسالار

جنگسالار فکري کوي چي معتبر دئ
د افغان ولس لسه قهره نسا خبر دئ
پته پته غمنازي او جاسوسي کپري
خيال کوي چي پست دده دغه هنر دئ
خو لغره بې سواده پراته ول دي
دهغو مخ ته ئې بل نقاب پرسر دئ
ميدان گرم لوتمار هم رهبري غواړي
داسي خلگ خپل ولس لره خنجر دئ
په سل کاله ئې قبولسه غلامي ده
امانزيه د غلو خپل خانتسه دفتر دئ

ناروي ۱۴ جنوري ۲۰۱۲

دانا

که پوهان د فساد گرو سر لښکر سږي
عام وگړي به تر نورو لا بد تر سږي
مکتیبیان چي غلا کوي په سپینو سترگو
قانوني به گناه گاره یو په زر سږي
چي په زړه کي منافق وي خپل ملت ته
سل په سل کي شرمنده مات ئې و زر سږي
که پر هېز سږي بې عمله په تقوا کي
خدای و هلي به رسوا مات پر کمر سږي
څوک چي پوهه د خپلو وگتو وسيله کړي
امانزیه مخ ئې تورو رک ئې ثمر سږي

ډهلي ۱۵ فبروري ۲۰۱۲

پيمان

زما د رمزاو نياز ملگري چي پيمان سو
د سياست ناولي مخ کي راعيان سو
د برصا دقه بي مطلبه ان ديوال وو
د غيرته وپوره پوره زړه مي گران سو
زلزلي د صداقت لمن کپه خيري
د سيد مير سره هر لوري بد گمان سو
د ندمرده اش نايانو ياري مکپه
مور ويله په ماحول کي زيان سو
خوک چي نه لري پنبه او پنبه تو ژبه
پله بين غوندي دورنگه ئي بيان سو
مور چي دواړه سر پر په لاس به گرځېدلو
نابلده اش نايي ته زړه پرېشان سو
په خبرو نه شل کپري امانزيه
دغه کار په خو خو ځله امتحان سو

ناروي ۲۱ مارچ ۲۰۱۱

خوشبخت

شکر خدايي ممنون ستا په مرحمت يېم
 په نعمت د اولادونو زه خوشبخت يېم
 د ژوندون همتا مې ډېره مليکه ده
 ربدي ورکړې بڼه صحت په دغه نيت يېم
 فريد جان مې مشر زوی د لاس لکړه
 د روښان څخه خوشحاله په وضعت يېم
 تنگي والی بېخي آرام په خوی خواص دي
 زه ئې خوښ په پته خوله او په عادت يېم
 ناصر جان د زړه لسه بېخه مهربان دي
 مفتخر ئې په عمل او بڼه خصالت يېم

د زړه سر مې ټوله ژوند لور زرغونه ده
 فکر کړم په هغه څه ملامت يېم
 هماغه جان نه نازولې ده په ژوند کې
 له هغه څخه راضي په حقيقت يېم
 هره مېرور مې تر اولاد په کمه نه ده
 منن دوی د شگوفې په بڼه رغبت يېم
 د زهره په بڼه ژوندون کې هر څه وينم
 لور حساب هم زه د مينې په همت يېم
 د لېمې برکت ډېر دئ زمونږ په کور کې
 خو پرېشانه ورتنه ډېر په واقعيت يېم

د پنځو وارو لمسیا نـو اوږد ژوند غـواړم
نور صباح ته د زرگي په محبت یم
سهارو په خوږه ژبه راتـه گرانـه
امید واره د میوند په شـفقت یم
مینـه ناکـه مـروا جانـه ده تـر ټولـو
مطمئن د عایشـي په ذکاوت یم
پاکه ربه ته یې هر خای ساتندوی سې
امانزی ئې خوښ په ډېر نـسه تربیت یم

ناروي ۱۵ اپریل ۲۰۱۲

کاروان

زما د اوښکو ملغلرې بهه کاروان سېي
 لابه څاڅي څو ازاد افغانانستان سېي
 په ناچلوه تړونونو نه خطا کپړم
 تر څو نيت دي بشري کاروانان سېي
 ستا چي ذهبن جوړوي شالمارونه
 په کپړو هيلو کاره بهه دي ارمان سېي
 که غبېي ياست رنگ مو ورک کړئ ستمگرو
 پر پرده خپله افغانان ځان ته درمان سېي
 که ته روند يې په مغزود بوش بچيه
 د غيرت چيغې بهه ستا مخ ته توپان سېي
 څوک چي غواړي مېلمستيا بې له پوښتني
 پښېماني کي پورته ژبه يې فغان سېي
 ستا چي طمع دش غلو په ځلېدوي
 گوره پام کوه چي جوړ بهه گورستان سېي
 قهرجنې سرې مرمي چي په شاگرځې
 امانزي ته هيله سته خپله بهه وران سېي

ناروي ۰۱ سپتمبر ۲۰۱۱

سوز

د زړه سوز مې را برسېره کړه قلمه
چې خالي سې صندوقچه لېرې څه لږ غمه
پلنې دې ډېرې کوتېسه سوي په کوگل کې
رانه وايي څه چې زماده ډېره تمه
د رنځور وطن پيغام پرنوشته کړه
چې افغان ولس بيمار دی لږه ستمه
که پردې د نفاق څوړنډ وي پر سترگو
داسې ډلې خاماخوازه شرمومه
د ستړيا احساس دي ليرې کړه لږه فکوره
امانزې چې څه کوم هغه ليکمه

ناروي ۲۳ جنوري ۲۰۱۲

ډېوه

په هر کور کي چي ځلېږي ډېوه چاته
تل دي وي شکرگزار لسه پاکه ذاته
خوشبختي ئې په لمن کي غورېدلې
بختور به ځان سمبال کړي دغه خواته
چي په قدر نه په وهېږي د مېرمنو
خامخائي پنه بنوئيري خپله شاه ته
بې ملگري ژوند عبث بې ځايه بولسه
فکرو کړه چي خوښي نسته سبباته
که نصيب دي تاريخ ژوند سو خوار کيسه
کور خراب قلم قلم ملا دي سوه ماته
له پېړيو تجربيه سوه امانزي ته
د ژوندون ډيري ډيري سته ريناته

ناروی ۰۸ مارچ ۲۰۱۲

فلوم

له فیضی سره د فلوم په شني دره کي په صحبت وم
ناست پر جگي غونډی باندي منظرې ته په دقت وم
د اسمان پر مخ سور ژړرنګ مخلصو طبنګاري
بنايست لور د تصوره تعجب په واقعیت وم
سلسلې د جگو غرونو د اوبو کاسه په منځ کي
سرې لمبې د اوبوزره کي خیال زما په حقیقت وم
داسي برېښېدلې سور توپان راغلی بحر منځ کي
ډېره ښکلې ننداره وه زه ځیر سوی په هیبت وم
مور منله رښتینی ښکلا په توان د لوی خاوند وي
د بشرتروس وي تېره امانزی ډېر په حیرت وم

ناروي - ۲۵ جولای ۲۰۱۰

فشار

سستمگره ستم پر پرېده تم مدن تر فشار لاندې
لر پرېه فکړد سبا سه پيوستون تر فشار لاندې
ماغزه و لې بې اختياريه پروازونه کړي اسمان ته
خه انصاف هم ضروري دئ سم بدلون تر فشار لاندې
زوروره زور دې پرېده خه توبنه به ستا نصيب سي
په انجام کي زور ماتېږي ټول سمون تر فشار لاندې
بېغوري د خپله لاسه چوپړه پرېدئ د پرديو
تاوان رسي خپل وطن ته او بښتون تر فشار لاندې
خدای شاهد دئ امانزيه پښېماني به ورسره وي
سر خورل به ئې حتمي وي چي پښتون تر فشار لاندې

ناروي ۲۰ سپټمبر ۲۰۱۰

فرياد

نن فرياد مـي د زړگـي پـه ولولـو دـي
د اولـس د ارمـانو پـه وسوسـو دـي
هـره ورځـ وړانـي ويـجاړي چيغـي پورـتـه
ظلمـ پرېـږده لا وحشـت پـه نغـارو دـي
د مـدوا چـاري کـمـزوري لـيدل کـېـږي
طمـع لـږده تشـويش ډـېـر پـه جگـېـدو دـي
کارپوهـان صـرف پـه خـبرو بـڼه پـوهـېږي
د عمـل فـکر کـمـزور پـه لږېـدو دـي
نـام نـښـان د هـر مجـرم دـي لادـر کـه
امانـزيـه پـلان جـوړ پـه توپـئـو دـي

ناروي-۲۰۱۱/۷/۱۲

قناعت

ډېرې منډې دي کولې دي لولې لولې تونښې لپاره
 قناعت درسه نه وود نا حق دعوي لپاره
 يو وار وگوره گرېوان ته ټول دي خرڅ کړل په ډالرو
 نه دي نوم د پلار نيکه سونډه دي لافي په ډغرو
 هلي ځلي دي کولې مخ هم ستا پکښې کي تور سو
 د چرچو خلگ ئې نور دي مگر ستا پکښې پېغور سو
 چوراو غلا چي خلگ کاندي هيخ ضمير ورسره نسته
 طرفدار ئې هم هغسې اخرت نه بیره نسته
 قضاوت د وجدان بنه دئ واقعي تته غاړه کښې پرده
 عدالت کي سرخ رويي ده دورنگي دي نوره پرې پرده
 که څوک غواړي که نه غواړي د حساب ورځي رارسي
 امانزيه دا قانون دئ نن داغسې سبابه سي

ناروي - ۲۰۱۰/۲/۱۴

حکمت

د گلونو پو پو باغچه کي
 د حکمت پسته انگېزه کي

بلبلان پېر په چوښهار سره وه
سحرگاه ټول په بیدار سره وه
تورتم ځي په تلو سره کي

د نرس زړه کي اوبېرې
چي شېمال کمکي چلېرې
وینم در په دردانه کي

تبسم را معلومېرې
ډک په خوله د خندا کېرې
شین سهار په ازانگه کي

د حکمت شېب تبه گوره
سوپیدال له کومه لوري
د گلونو پوه کاسه کي

د لمرو روانگي بڼه څلېرې
زړونه ته ول په هوسېرې
عندلیب په ترانه کي

دغه څومره ستر قوت دی
تمثیل ټول په دقت دی
داسه حق په عقیده کي

غم

له وطنه جلا سوی غم په سریریم
 فکړو بد شاعرانو په هنریریم
 امپلوننه جوړوي د سرو گلانو
 د دوی منځ کي زه بېشکه بخت ویریم
 گاهي بېکلي باغچه گي کړم راته جوړه
 افتخار مې د ټولني په لښکریریم
 کله گران وطن زخمی را مجسم سې
 یا هم ورک د بېکلو بڼو په حشریریم
 ازادي د گران وطن ته هوس پرېم
 امنزی داسې شپو ته منتظریریم

ناروي ۱۳ جنوري ۲۰۱۲

قول

هغه څوک چي منځ ته نه لري غموننه
 پيدا کړي بېخي لږ داسې وختوننه
 په رشستيا کي پېژندل د انسان کړي

په دروغ کې تباهي د جهان کې پرې
 دواړو منځ کې عدالت پر مېزان کې پرې
 خلگ څه کې پرې په انصاف گوري کارونه

حقيقت وييل تر څه وي لکه زهر
 ثميره ئې د خوښيو شاتنه بحر
 پتول ئې جوړوي زړگي ته قهر
 همېشه به زړه لري قوي دردونه

د غټانو په درواغو کې تاوان سته
 مشران که په عادت وي پکښې زيان سته
 پوهان وايي په هر لوري ئې نقصان سته
 دوی به وينې خپل په ژوند کې ضررونه

په ظاهره کې زاهد ورنه تېرېږه
 پر هېزگاره په عمل کې ته نېرېږه
 څه چې کې لېرې څه د خدايه وېرېږه
 پښېمانۍ ته امانزيه هېڅ به نه وي فرصتونه

ناروي ۲۴ سپټمبر ۲۰۱۱

پوهه

د پوهې د پوه بله پېشـرفـتـونـه پـه نـړۍ کـي
 د جهان په تکامل کي بدنیتونه په نړۍ کي
 مقصدونه جهاني سول د ناپوتو تر نامه لاندې
 شتمني د بل ملک غلا کړه یا مرگونه په نړۍ کي
 نام نهاده شاعرونه ساختگي دیموکراسي ده
 شه چي نغبتی په مرام کي سوه ظلمونه په نړۍ کي
 په قوت چي احساس پري نفاق لویه وسیله ده
 جگړه جوړه کور تر کوره پست رازونه په نړۍ کي
 علم خغلي تر اسمانه د پېشرفت خبري د پري
 ورته گوره امانزیه هدفونه په نړۍ کي

ناروي - ۲۲ اکتوبر ۲۰۱۱

د لراویر برېښنایي کتابتون

قدرمنو لوستونکو!

تاسو کولای سئ د لراویر ویبپاڼي په برېښنایي کتابتون کي زیات شمېر ارزښتناک او په زړه پوري آثار په خپل تفریحي وخت کي مطالعه کړئ .

د لراویر انلاین کتابتون ستاسو لپاره د لاندینیو موضوعگانو اړوند آثار پر لیکه کوي :

- اسلام او مذهب
- ساینس او تخنیک
- سپورټ او روغتیا
- هنر او ادبیات
- د ماشومانو لپاره
- تاریخ او سیاست
- بېلابېل آثار

www.larawbar.net/library

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**